

Bryssel den 18.9.2013
COM(2013) 641 final

2013/0314 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2013) 336 final}

{SWD(2013) 337 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Allmän bakgrund, motiv och syfte

Ett index är ett mått, oftast på ett pris eller en kvantitet, som beräknas med vissa intervall på grundval av en representativ uppsättning underliggande data. Om index används som referenspris för ett finansiellt instrument eller avtal blir det ett referensvärde (benchmark). En mängd olika referensvärden konstrueras i dag med olika metoder och av olika aktörer, däribland offentliga organisationer och särskilda, oberoende referensvärdeskonstruktörer.

De uppgörelser som flera behöriga myndigheterna nått med ett antal banker i samband med den otillbörliga påverkan av referensräntorna Libor och Euribor har belyst referensvärdernas vikt och sårbarhet. De behöriga myndigheterna håller också på att undersöka påståenden om försök att manipulera de råvaruprisskattningar som lämnas av organisationer som rapporterar råvarupriser (PRA:s) och Iosco har granskat dessa organisationers oljeprisskattningar. Att referensvärdena inte kan utsättas för otillbörlig påverkan är avgörande för prissättningen av många finansiella instrument, t.ex. ränteswappar, och för kommersiella och icke-kommersiella avtal, som t.ex. bolån. Om ett referensvärde utsatts för otillbörlig påverkan, kommer det att ge upphov till betydande förluster för vissa av de investerare som äger finansiella instrument vars värde fastställs genom ett referensvärde. Om vilseledande signaler skickas ut om en underliggande marknad, kan den reala ekonomin snedvridas. I regel undergräver farhågor om risken för otillbörlig påverkan av referensvärden marknadens förtroende. Referensvärden är mottagliga för otillbörlig påverkan om intressekonflikter och godtycke förekommer vid referensvärdesprocessen och dessa inte är föremål för lämplig styrning och kontroll.

Det första kommissionen gjorde som en reaktion på marknadens påstådda påverkan på Libor och Euribor var att ändra de befintliga förslagen till en förordning om marknadsmissbruk, och ett direktiv om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk för att göra det alldeles klart att all otillbörliga påverkan av referensvärden strider mot lagen och kan leda till administrativa och straffrättsliga påföljder.

Ändringar av påföljdssystemet leder emellertid inte i sig till några förbättringar av hur referensvärden konstrueras och används. Påföljder undanröjer inte de risker för otillbörlig påverkan som är en följd av otillräcklig styrning vid referensvärdesprocessen, under vilken det kan förekomma intressekonflikter och godtycke. För att skydda investerare och konsumenter måste referensvärdena även vara väl underbyggda, tillförlitliga och ändamålsenliga. Mot bakgrund av dessa överväganden har detta förslag till förordning fyra huvudmål som ska förbättra regelverket för konstruktion, rapportering och användning av referensvärden:

- Att förbättra styrning och kontroller över referensvärdesprocessen, och i synnerhet se till att administratörerna undviker intressekonflikter eller åtminstone hanterar dem på ett tillfredsställande sätt.
- Att förbättra kvaliteten på ingångsinformationen och de metoder som referensvärdesadministratörerna använder sig av, samt i synnerhet se till att tillräcklig och rättvisande information används vid fastställandet av referensvärden.
- Att se till att rapportörerna är underkastade lämpliga kontroller, i synnerhet för att undvika intressekonflikter, och att deras rapportering av information till referensvärdena omfattas av lämpliga kontroller. Att relevanta behöriga myndigheter

vid behov bör ha rätt att avkräva att rapportörer fortsätter sin rapportering om information till referensvärden.

- Att säkra ett tillfredsställande skydd för konsumenter och investerare som använder referensvärden genom att öka transparensen, säkerställa lämpliga rättigheter till gottgörelse och vid behov se till att bedömningar av lämpligheten görs.

1.2. Gällande bestämmelser

Vissa aspekter på användningen av referensvärden tas upp i den nuvarande EU-lagstiftningen:

- I artiklarna 2.3 d och 8.1 d i förslaget till en förordning om marknadsmissbruk¹ och i förslaget till ett direktiv om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk² (förordningen om marknadsmissbruk var i juni 2013 föremål för en politisk överenskommelse mellan Europaparlamentet och rådet) klargörs att all otillbörlig påverkan av referensvärden klart och otvetydigt strider mot lagen och kan leda till administrativa eller straffrättsliga påföljder.
- I förordningen om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi (Remit)³ fastställs att otillbörlig påverkan av referensvärden som används för grossistenergiprodukter strider mot lagen.
- Enligt direktivet om marknader för finansiella instrument⁴ måste alla finansiella instrument som är upptagna till handel på en reglerad marknad kunna köpas och säljas på ett rättvist, välordnat och effektivt sätt. I förordningen om genomförandet⁵ av detta direktiv fastställs vidare att priser och andra värdemätare av underliggande instrument måste vara tillförlitliga och allmänt tillgängliga.
- Artikel 30 i Europeiska kommissionens förslag till en förordning om marknader för finansiella instrument (MiFIR)⁶ (som för närvarande är föremål för förhandlingar i Europaparlamentet och rådet) innehåller en bestämmelse om enkel licens för referensvärden som avser clearing och handel.
- I direktivet om prospekt och förordningen om genomförandet⁷ av detta direktiv fastställs, att om ett prospekt innehåller en hänvisning till ett index bör emittenten ange typ av underliggande instrument och uppgifter om var information om det underliggande instrumentet kan erhållas, uppgifter om var information om det underliggande instrumentets tidigare resultat och fortsatta utveckling kan erhållas, samt indexets benämning. Om indexet i fråga har konstruerats av emittenten, måste emittenten även inkludera en beskrivning av indexet. Om indexet inte har konstruerats av emittenten, måste emittenten ange var information om indexet kan erhållas, och om det underliggande instrumentet är en räntesats måste emittenten ge en beskrivning av räntesatsen.

¹ KOM(2011) 651 slutlig 2011/0295 (COD) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0651:FIN:SV:PDF>

² Bryssel, 20.10.2011 KOM(2011) 654 slutlig 2011/0297 (COD) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0654:FIN:SV:PDF>

³ Förordningen om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:326:0001:01:SV:HTML>

⁴ Artikel 40.1 i direktivet om marknader för finansiella instrument: http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/mifid_en.htm

⁵ Artikel 37.1 b i förordning (EG) nr 1287/2006 (genomförandeförordning för MiFID-regelverket) http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/mifid2_en.htm

⁶ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0652:FIN:SV:PDF>.

⁷ Direktiv 2003/71/EG och förordning (EG) nr 809/2004, bilaga XII. punkt 4.2.2.

- I direktivet om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper⁸ (fondföretag) föreskrivs att fondföretag i sin värdepappersportfölj bara får hålla en viss andel instrument som har emitterats av samma organ. Medlemsstater får höja gränsen för den andel av fondföretagens värdepappersportföljer som utgörs av investeringar i aktier eller skuldförbindelser emitterade av samma organ till 20 % när det är fråga om ett index som fondföretaget vill efterbilda, under förutsättning att indexet har en tillräckligt diversifierad sammansättning, utgör ett lämpligt referensvärde för den marknad som det hänför sig till och offentliggörs på lämpligt vis.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

2.1. Samråd

Ett tre månader långt samråd inleddes den 3 september och avslutades den 29 november 2012. Åttiofyra bidrag lämnades av rapportörer, referensvärdeskonstruktörer och användare, däribland börser, banker, investerare, konsumentorganisationer, branschsammanlutningar och offentliga organ. Parterna medgav att det fanns brister i konstruktionen och användningen av referensvärden och ställde sig på det hela taget bakom åtgärderna på EU-nivå. Deltagarna i samrådet framhöll även vikten av internationell samordning och att alla initiativ noggrant harmoniseras i fråga om räckvidd.

Esma och EBA undersökte tillsammans bristerna i EBF-Euribors konstruktion av Euribor och inledde den 11 januari 2013 ett samråd om principer för fastställandet av referensvärden i EU⁹. I en skrivelse av den 7 mars 2013 lämnade EBA, Esma och Eiopa, mot bakgrund av detta arbete, synpunkter på innehållet i den föreslagna lagstiftningen. Kommissionen deltog i Esma-EBA:s öppna utfrågning den 13 februari 2013¹⁰ om principerna för fastställandet av referensvärden. Kommissionen deltog även i Europaparlamentets offentliga utfrågning om ”bekämpning av marknadsmanipuleringskulturen – globala åtgärder efter Libor/Euribor-skandalen”, som hölls den 29 september 2012.

2.2. Konsekvensbedömning

I linje med sin politik för bättre lagstiftning har kommissionen genomfört en konsekvensbedömning av alternativen. Det handlade om alternativ för att begränsa incitamenten till otillbörlig påverkan, minimera utrymmet för godtycke och se till att referensvärdena grundas på tillräckliga, tillförlitliga och representativa uppgifter, säkerställa intern styrning och kontroller för att hantera risker, säkerställa en effektiv övervakning av referensvärdena samt förbättra transparensen och investerarskyddet. Varje alternativ bedömdes utifrån följande kriterier: konsekvenser för berörda aktörer, effektivitet och ändamålsenlighet.

Följande grundläggande rättigheter i stadgan om de grundläggande rättigheterna är av särskild relevans: respekt för privatliv och familjeliv, skydd av personuppgifter, yttrandefrihet och informationsfrihet.

Inskränkningar av dessa rättigheter och friheter medges i enlighet med artikel 52 i stadgan. De mål som definierats ovan överensstämmer med EU:s skyldigheter att respektera de grundläggande rättigheterna. Eventuella inskränkningar vid utövandet av dessa rättigheter och

⁸ Artikel 53 i direktivet om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (2009/65/EG).

⁹ <http://www.esma.europa.eu/consultation/Consultation-Principles-Benchmarks-Setting-Processes-EU>

¹⁰ <http://www.esma.europa.eu/system/files/2013-150.pdf>

friheter måste vara föreskrivna i lag och respektera det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter. Inskränkningar får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, bara göras om de är nödvändiga och verkligen uppfyller de mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller följer av behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter. När det gäller referensvärden är målet att säkerställa marknadsintegritet det mål av allmänt intresse som motiverar vissa inskränkningar av de grundläggande rättigheterna. Behovet av att skydda rätten till egendom (artikel 17 i stadgan) motiverar också vissa inskränkningar av de grundläggande rättigheterna, såsom att investerare har rätt att se värdet av sin egendom (t.ex. lån och derivat) skyddas mot förluster som uppstått till följd av snedvridningar av marknaden.

Rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet kräver att mediefriheten respekteras. Denna förordning bör tolkas och tillämpas i enlighet med denna grundläggande rättighet. Om en person endast offentliggör eller hänvisar till ett referensvärde som en del av hans eller hennes journalistiska verksamhet, men inte har kontroll över konstruktionen av detta referensvärde, bör denna person inte underkastas de krav som administratörer åläggs i denna förordning. Detta ger journalister frihet att rapportera om finansiella marknader och råvarumarknader när de utövar sin journalistiska verksamhet. Därför har man gjort en strikt formulering av definitionen av administratören av ett referensvärde för att därigenom säkerställa att den omfattar fastställandet av ett referensvärde, men inte tar upp journalistisk verksamhet inom sitt tillämpningsområde.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund

Förslaget grundas på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

3.2. Subsidiaritet och proportionalitet

Kommissionens förslag om reglering av referensvärden överensstämmer med subsidiaritetsprincipen som fastställs i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen (EUF-fördraget), enligt vilket unionen bara får vidta en åtgärd om, och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på EU-nivå.

Även om många referensvärden är nationella, är referensvärdessektorn som helhet internationell i fråga om såväl konstruktion som användning. Även om åtgärder på nationell nivå i förhållande till nationella index kan bidra till att säkerställa att eventuella interventioner är tillräckligt anpassade till problemen på nationell nivå, kan det leda till ett lapptäcke av olikartade regler, skapa en ojämlig konkurrenssituation på den inre marknaden och resultera i ett tillvägagångssätt som inte är konsekvent och samordnat. Referensvärdena används för att prissätta en bred uppsättning gränsöverskridande transaktioner, särskilt finansieringen på interbank- och derivatmarknaderna. Ett lapptäcke av nationella regler skulle hindra möjligheten att konstruera gränsöverskridande referensvärden och därför hämma dessa gränsöverskridande transaktioner. Detta problem har erkänts av G20 och rådet för finansiell stabilitet (FSB) som ålade Iosco att ta fram en övergripande uppsättning principer som är tillämpliga på finansiella referensvärden. Ett EU-initiativ skulle bidra till att förbättra den inre marknaden genom att skapa ett gemensamt regelverk för tillförlitliga och korrekt tillämpa referensvärden i olika medlemsstater.

Medan de flesta medlemsstater för närvarande saknar nationell reglering om konstruktionen av referensvärden, har två medlemsstater redan antagit nationell lagstiftning om referensräntor

i sina nationella valutor. Dessutom har man i Iosco nyligen kommit överens om principer om referensvärden som ska genomföras av dess medlemmar. Dessa principer ger flexibilitet vad gäller tillämpningsområdet och metoderna för deras genomförande samt i förhållande till vissa villkor. I avsaknad av en harmoniserad europeisk ram för referensvärden, kommer vissa medlemsstater sannolikt att anta lagstiftning på nationell nivå som är olikartad. Tillämpningsområdet för lagstiftningen i en medlemsstat kan förefalla lika omfattande som Ioscós, medan lagstiftningen i den andra medlemsstat som har infört regler för referensvärden bara omfattar referensräntor. Dessa olika tillvägagångssätt skulle leda till en fragmentering av den inre marknaden, eftersom administratörer och användare av referensvärde skulle omfattas av olikartade regler i olika medlemsstater. I avsaknad av ett regelverk på EU-nivå skulle enskilda länders agerande också bli ineffektivt, eftersom medlemsstaterna varken har någon skyldighet eller något incitament att samarbeta med varandra och bristen på ett sådant samarbete kan ge upphov till regularbitrage.

Vissa aspekter av investerarskydd på detta område omfattas i stort sett av direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID). Det finns särskilt ett krav enligt MiFID-direktivet om att företag ska utföra en lämplighetsbedömning. Detta test ska avgöra om kunden har nödvändig erfarenhet och kunskap för att förstå riskerna i samband med den produkt eller investeringstjänst som erbjuds eller efterfrågas. Det ger således en tillräcklig nivå på investerarskyddet.

Vad gäller konsumentskydd ingår i konsumentkreditdirektivet regler om utlämning av lämplig information, samt det direktiv om bolåneavtal som inom kort ska antas som också inbegriper ett krav på att rekommendera lämpliga kreditavtal. Dessa konsumentskyddsbestämmelser hanterar dock inte frågan om lämpligheten av referensvärden i finansiella avtal. Dessutom innebär en obalans i förhandlingsstyrkan och tillämpningen av standardvillkor att konsumenterna kan ha ett begränsat val i fråga om det referensvärde som tillämpas. Konsumenterna saknar tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att på lämpligt sätt bedöma referensvärdens lämplighet. Detta förslag bör därför komplettera gällande EU-lagstiftning på området genom att se till att ansvaret för att bedöma lämpligheten av referensvärden för detaljhandelsavtal ligger hos långgivarna eller kreditgivarna. Detta kommer också att leda till en harmoniserad EU-lagstiftning om konsumentskydd vad gäller referensvärden som används för att prissätta finansiella avtal. Ett gemensamt regelverk för konsumenter och kreditgivare i förhållande till finansiella avtal krävs också för att göra det möjligt att använda gränsöverskridande referensvärden snarare än ett fragmenterat nationellt tillvägagångssätt. Till följd av konsumenternas klagomål och tvister rörande användningen av olämpliga referensvärden i flera medlemsstater är det sannolikt att olikartade åtgärder om konsumentskydd kommer att antas på nationell nivå. Detta kan leda till fragmentering på den inre marknaden.

Den föreslagna förordningen är även proportionerlig i enlighet med artikel 5.4 i EU-fördraget. Den är endast inriktad på de referensvärden som används för finansiella instrument och finansiella avtal, som t.ex. bolån, eftersom det är denna typ av referensvärden som, om de utsätts för otillbörlig påverkan kan få en direkt och viss påverkan på ekonomin. Den föreslagna förordningen innehåller bestämmelser om att anpassa kraven till olika sektorer och typer av referensvärden – t.ex. råvaruindex, interbankräntor och aktieindex som baseras på börsinformation. Ett proportionellt tillvägagångssätt säkerställs eftersom de allra flesta skyldigheter åläggs referensvärdets administratör. Många administratörer av referensvärden uppfyller redan åtminstone vissa av dessa villkor, vilket innebär att den administrativa bördan inte bör komma att öka oproportionerligt. Vidare krävs processer för intern styrning och kontroll bara från rapportörer som omfattas av tillsyn, vilket innebär att konsekvenserna för rapportörer av ett referensvärde som inte omfattas av tillsyn, t.ex. en näringsidkare utan

punktskatteregistrering, inte kommer att vara betydande. Slutligen är denna förordning i alla viktiga delar anpassad till de internationellt överenskomna Iosco-principerna för finansiella referensvärden som offentliggjordes den 17 juli 2013, om vilka omfattande samråd har hållits med berörda parter. Detta kommer att minska anpassningskostnaderna.

Mot denna bakgrund förefaller det enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna vara lämpligt med åtgärder på EU-nivå.

3.3. Val av regleringsform

En förordning anses vara det lämpligaste rättsliga instrumentet för att införa enhetliga regler för konstruktion av referensvärden, rapportering av ingångsinformation till dessa referensvärden och användning av referensvärden i unionen. I detta förslag anges vissa krav för administratörer, rapportörer och användare av referensvärden. Många referensvärdens gränsöverskridande karaktär skapar ett behov av största möjliga harmonisering av dessa krav. Eftersom regleringen av referensvärden omfattar åtgärder med specifika krav avseende uppgifter och metoder, kan även små skillnader i tillvägagångssättet leda till betydande hinder vid gränsöverskridande konstruktion av referensvärden. Användningen av en förordning som är direkt tillämplig utan att det krävs nationell lagstiftning, kommer att begränsa risken att behöriga myndigheter vidtar olikartade åtgärder på nationell nivå, och kommer att säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt och större rättssäkerhet inom hela EU.

3.4. Närmare redogörelse för förslaget

3.4.1. Tillämpningsområde (artikel 2):

Den föreslagna förordningen ska tillämpas på alla offentliggjorda referensvärden som används för prissättning av finansiella instrument som tas upp till handel på en reglerad handelsplats eller av finansiella avtal (som t.ex. bolån) och referensvärden som mäter en investeringsfonds resultat.

Om det finns utrymme för godtycke i referensvärdesprocessen som är föremål för en intressekonflikt, finns det risk för otillbörlig påverkan i avsaknad av lämplig styrning och kontroll. Därför bör index som inbegriper godtycke bli föremål för lagstiftningsåtgärder. Alla index utmärks av ett visst godtycke, men nivån på godtycket varierar. Därför bör tillämpningsområdet omfatta alla referensvärden, oavsett beräkningsmetod eller den typ av inrapporteringar som görs.

Tillämpningsområdet bör omfatta alla index, inklusive offentliggjorda index, eftersom eventuella tvivel om korrektheten och tillförlitligheten i sådana index sannolikt kommer att vålla betydligt större skador för en bredare allmänhet än index som inte är offentliga.

Om referensvärden använts för att fastställa referenspris för ett finansiellt instrument eller avtal, leder all otillbörlig påverkan till ekonomisk förlust. Om rapportören också använder de finansiella instrument som det prissätter, föreligger en inneboende intressekonflikt och det finns ett incitament till otillbörlig påverkan. Dessutom gäller att om referensvärden används för att mäta finansiella instruments resultat, kan intressekonflikter föreligga och om de utsätts för otillbörlig marknadspåverkan kommer det att leda till att investerare gör suboptimala investeringsval. Därför är det viktigt att inrikta sig på alla referensvärden som prissätter ett finansiellt instrument eller konsumentavtal eller som mäter investeringsfonders resultat.

För allmänt använda referensvärden kan även en mindre otillbörlig påverkan ge en betydande effekt, men ett referensvärdes sårbarhet och betydelse varierar över tiden. En begränsning av tillämpningsområdet med hänvisning till viktiga eller sårbara index skulle inte undanröja de risker som varje referensvärde kan innebära i framtiden.

Mot bakgrund av alla dessa överväganden och för att säkerställa en tydlig och omfattande tillämpning av förordningen, beror inte tillämpningsområdet på vilken typ av ingångsinformation, dvs. om ingångsinformationen är ett ekonomiskt (t.ex. en aktiekurs) eller icke-ekonomiskt (t.ex. en väderparameter) siffervärde eller annat värde. Detta beror på att den kritiska faktorn vid fastställandet av tillämpningsområdet är hur utgångsvärdet fastställer värdet på ett finansiellt instrument, finansiellt avtal eller mäter en investeringsfonds resultat. I detta sammanhang, när ett värde används för att prissätta ett finansiellt avtal eller instrument, blir dess tidigare icke-ekonomiska karaktär irrelevant.

När det gäller administratörer av referensvärden kan alla administratörer vara föremål för intressekonflikter, utöva godtycke och ha olämpliga styrnings- och kontrollsystem. De måste därför omfattas av en lämplig reglering. När administratörer av referensvärden kontrollerar referensvärdesprocessen, omfattas de av ett krav på auktorisation, eftersom tillsyn är det mest effektiva sättet att säkerställa att referensvärdena inte kan utsättas för otillbörlig påverkan.

Vad gäller de som rapporterar om referensvärden kan dessa också omfattas av intressekonflikter, utöva godtycke och därigenom vara källan till otillbörlig påverkan. Rapportering om ett referensvärde är en frivillig verksamhet. Om ett eventuellt initiativ kräver att rapportörer på ett betydande sätt förändrar sina affärsmodeller, kan de upphöra att rapportera om referensvärdet i fråga. För entiteter som redan omfattas av reglering och tillsyn, (s.k. rapportörer som inte omfattas av tillsyn), förväntas inte kravet på goda styrelseformer och kontrollsystemen leda till några betydande kostnader eller oproportionerlig administrativ börda. Det är därför lämpligt att inbegripa alla rapportörer som omfattas av tillsyn i denna förordnings tillämpningsområde.

För rapportörer som inte omfattas av reglering och tillsyn (rapportörer som inte omfattas av tillsyn), kan auktorisering eller annat sätt för att bli föremål för bestämmelser kunna medföra stora kostnader och administrativ börda. Tillsynsmyndigheterna skulle också vara ineffektiva i sin tillsyn över företag om vilka de inte har någon sakkunskap. Om tillsyn av entiteter och personer som för närvarande inte omfattas av tillsyn infördes skulle det därför också medföra stora kostnader och ge minimala fördelar. Vissa delar av den här förordningen är indirekt relevant för alla rapportörer, som t.ex. behovet av att lämna korrekt och tillförlitlig ingångsinformation, eftersom de fortfarande omfattas av förordningen om marknadsmissbruk och avtalsenligt är bundna att uppfylla kravet i administratörens uppförandekod enligt denna förordning.

I förslaget undantas centralbanker som är medlemmar i Europeiska centralbankssystemet från dess tillämpningsområde.

Slutligen kan en person i vissa fall konstruera ett index, men inte vara medveten om att detta index är ett referensvärde, bland annat därför att det används för att prissätta ett finansiellt instrument utan kännedom om konstruktören. I förordningen föreskrivs därför en mekanism om att underrätta konstruktörerna om att deras index har blivit eller kan bli ett referensvärde och ger dem befogenhet att vägra att det användas som referensvärde. Om konstruktören lämnar sitt medgivande kommer han att omfattas av den föreslagna förordningen i förhållande till det referensvärdet. Om han vägrar kan inte indexet användas som referensvärde och kraven på administratören i denna förordning kommer inte att tillämpas.

3.4.2. Styrning och kontroll av administratörer (artiklarna 5–6)

Förslaget säkerställer att intressekonflikter undviks och ser till att det finns en effektiv styrning och effektiva kontroller. Det sker genom krav på styrning och kontroller, med mer detaljerade krav i bilagan.

3.4.3. *Ingångsinformation och metod (artikel 7)*

I förslaget fastställs tre krav, som specificeras i bilagan, när det gäller den ingångsinformation och den metod som används för att fastställa referensvärden i syfte att minska utrymmet för både godtycke och stärka referensvärdenas skydd mot otillbörlig påverkan och deras tillförlitlighet:

- Ingångsinformationen ska vara tillräcklig och korrekt så att den verkligen ger en bild av den marknad eller ekonomiska realitet som referensvärdet är avsett att mäta.
- Ingångsinformationen ska inhämtas från en panel eller ett urval rapportörer som är tillförlitliga och representativa.
- Administratörer bör använda en väl underbyggd och tillförlitlig metod för att fastställa referensvärdet.

3.4.4. *Krav på rapportörer (artiklarna 9 och 11)*

Administratören måste inrätta en uppförandekod för rapportörer som klargör vilka skyldigheter och vilket ansvar de har när de lämnar ingångsinformation för fastställandet av ett referensvärde. Om rapportörerna redan är reglerade entiteter måste de också undvika intressekonflikter och genomföra lämpliga kontroller.

3.4.5. *Krav för olika sektorer (artiklarna 10 och 12–14)*

För att säkerställa proportionalitet och se till att förslaget är tillräckligt anpassat till olika typer och sektorer av referensvärden, innehåller bilagorna III och IV mer detaljerade bestämmelser om råvaruindex och referensräntor. Ytterligare krav införs när det gäller referensvärden som är av kritisk betydelse, bl.a. att den relevanta behöriga myndigheten ska ha befogenhet att kräva inrapportering av information. Referensvärden vars ingångsinformation lämnas av reglerade handelsplatser är också befriade från vissa skyldigheter för att undvika dubbel reglering.

3.4.6. *Transparens och konsumentskydd (artiklarna 15-18)*

Investerarskyddet stärks genom bestämmelser om transparens. Administratörer är skyldiga att lämna en deklARATION som anger vad referensvärdet mäter och dess sårbarheter, samt offentliggöra underliggande uppgifter, så att användarna kan välja det mest lämpliga referensvärdet. Deklarationen ska även innehålla en varning om att användarna bör vidta lämpliga åtgärder i det fall administratören slutar att fastställa referensvärdet. Det införs slutligen ett krav på att banker ska göra en lämplighetsbedömning av konsumenter i samband med finansiella avtal, som t.ex. bolån.

3.4.7. *Tillsyn och auktorisation av administratörer (artiklarna 22-37)*

Konstruktion av referensvärden kräver föregående auktorisation och fortlöpande tillsyn. I förslaget fastställs de villkor och det förfarande som administratörer av referensvärden med säte inom EU måste uppfylla för att få auktorisation från den relevanta behöriga myndigheten. Genom förslaget införs en mekanism för att säkerställa ett effektivt genomförande av förordningen. Det ger behöriga myndigheter nödvändiga befogenheter att se till att administratörer följer förordningen.

För referensvärden som är av kritisk betydelse bör tillsynskollegier bildas för att förbättra informationsutbytet och säkerställa enhetlig auktorisation och tillsyn.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar EU:s budget.

De konkreta budgetkonsekvenserna av förslaget är en följd av det uppdrag som tilldelats Esma och specificeras i den finansieringsöversikt som åtföljer detta förslag. De nya uppgifterna kommer att utföras med de personalresurser som finns tillgängliga inom det årliga budgetförfarandet, med beaktande av de begränsningar i fråga om budgetmedel som gäller för alla EU:s organ samt i linje med budgetplaneringen för organen.

Särskilt gäller att de resurser som byrå behöver för att de nya uppgifterna ska vara förenliga och överensstämmande med den programplanering i Esma för personal- och budgetresurserna som anges i det senaste meddelandet till Europaparlamentet och rådet – — programplanering av personal- och budgetresurserna för decentraliserade byråer 2014–2020 (KOM (2013) 519).

De särskilda budgetkonsekvenserna för kommissionen bedöms också i den finansieringsöversikt som åtföljer detta förslag. Sammanfattningsvis är förslaget viktigaste budgetkonsekvenser följande:

a) Personal i GD Inre marknaden och tjänster: 1 AD-anställd (heltid) för utformning av akter om delegering, samt för utvärdering, övervakning av genomförandet och eventuell översyn av initiativet. De totala kostnaderna beräknas uppgå till 0,141 miljoner euro per år.

b) Esma:

i) Personalkostnader: Två tillfälligt anställda för deltagande och medling i tillsynskollegierna för referensvärden av kritisk betydelse, teknisk rådgivning till kommissionen om genomförandet av denna förordning, samordning av utarbetandet av samarbetsavtal med tredjeländer, utarbetande av riktlinjer för att främja konvergens och sektorsövergripande konsekvens i påföljdssystemen och upprätthålla registrering av anmälningar om användning av referensvärden och en förteckning över registrerade administratörer av referensvärden.

De totala årliga kostnaderna för dessa 2 tillfälligt anställda skulle uppgå till 0,324 miljoner euro, till vilka kommissionen skulle bidra med 40 % (0,130 miljoner euro) och medlemsstaterna med 60 % (0,196 miljoner euro) per år.

ii) Operativa kostnader och infrastrukturkostnader: en initialkostnad på 0,25 miljoner euro beräknas också för Esma, till vilka kommissionen skulle bidra med 40 % (0,1 miljoner euro) och medlemsstaterna med 60 % (0,15 miljoner euro) under 2015. Denna utgift avser främst it-system för Esma för att uppfylla följande krav:

- Föra en förteckning över administratörer som registrerats i enlighet med denna förordning och företag från tredjeländer som konstruerar referensvärden i EU.

- Ta emot anmälningar om användningen av ett referensvärde i finansiella instrument eller finansiella avtal inom EU, föra register och se till att administratörerna har kännedom om denna användning.

Esma kommer också att behöva utarbeta en rapport om tillämpningen av denna förordning senast den 1 januari 2018 till en sammanlagd kostnad på 0,3 miljoner euro till vilka kommissionen skulle bidra med 40 % (0,12 miljoner euro) och medlemsstaterna med 60 % (0,18 miljoner euro) under 2017.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹¹,
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Prissättningen av finansiella instrument och finansiella avtal är i många fall beroende av att referensvärdena är rättvisande och inte kan utsättas för otillbörlig påverkan. Fall av otillbörlig påverkan av referensräntor såsom Libor och Euribor, liksom påståenden att referensvärden för energi, olja och utländsk valuta otillbörligen har påverkats, har visat att referensvärden vars process för fastställande delar vissa egenskaper, som att vara föremål för intressekonflikter, godtycke och svag styrning, kan ha varit utsatta för otillbörlig påverkan. Brister i index eller tvivel på om de är rättvisande eller har utsatts för otillbörlig påverkan kan undergräva marknadens förtroende, orsaka förluster för konsumenter och investerare och snedvrída den reala ekonomin. Det är därför nödvändigt att se till att referensvärdena och processerna för att fastställa dem är rättvisande, väl underbyggda och inte kan utsättas för otillbörlig påverkan.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument¹² innehåller vissa krav på tillförlitligheten i de referensvärden som används för att prissätta ett noterat finansiellt instrument. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds allmänheten eller tas upp till handel¹³ innehåller vissa krav på referensvärden som används av emittenter. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)¹⁴ innehåller vissa krav på

¹¹ [xxx]

¹² EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

¹³ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

¹⁴ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

fondföretags användning av referensvärden. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi¹⁵ innehåller vissa bestämmelser som förbjuder manipulering av referensvärden som används för grossistenergiprodukter. Men dessa rättsakter omfattar bara vissa aspekter av vissa referensvärden och täcker inte alla svagheter i referensvärdesprocessen.

- (3) Referensvärden är avgörande vid prissättningen av gränsöverskridande transaktioner och bidrar därmed till en effektivt fungerande inre marknad för ett stort antal olika finansiella instrument och tjänster. Många referensvärden som används som referensräntor i finansiella avtal, i synnerhet bolån, konstrueras i en medlemsstat men används av kreditinstitut och konsumenter i andra medlemsstater. Dessutom säkrar dessa kreditinstitut ofta sina risker eller erhåller finansiering för beviljandet av dessa finansiella avtal på den gränsöverskridande interbankmarknaden. Bara två medlemsstater har infört nationell lagstiftning om referensvärden, men deras respektive rättsliga ramar för referensvärden visar redan skillnader vad gäller sådana aspekter som tillämpningsområdets omfattning. Dessutom har den internationella organisationen för värdepapperstillsyn, Iosco, nyligen kommit överens om principer för referensvärden och, eftersom dessa principer ger viss flexibilitet i fråga om deras exakta räckvidd, medel för genomförandet av dem och förhållandet till vissa villkor, är det sannolikt att medlemsstaterna kommer att anta lagstiftning på nationell nivå som skulle genomföra sådana principer på olika sätt.
- (4) Dessa olikartade tillvägagångssätt skulle leda till en fragmentering på den inre marknaden, eftersom administratörer och användare av referensvärden skulle omfattas av olika regler i olika medlemsstater och referensvärden som konstrueras i en medlemsstat skulle kunna hindras från att användas i andra medlemsstater. I avsaknad av en harmoniserad ram för att säkerställa att referensvärden som tillämpas för finansiella instrument och finansiella avtal i EU är rättvisande och utan otillbörlig påverkan är det därför troligt att skillnader i medlemsstaternas lagstiftning kommer att skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad vid fastställandet av referensvärden.
- (5) EU:s konsumentskyddsbestämmelser omfattar inte frågan om referensvärdens lämplighet i finansiella avtal. Till följd av konsumenternas klagomål och tvister som rör tillämpningen av olämpliga referensvärden i flertalet medlemsstater är det sannolikt att olikartade åtgärder, som bygger på legitima farhågor beträffande konsumentskyddet, skulle komma att antas på nationell nivå, vilket kan leda till fragmentering av den inre marknaden till följd av de olikartade konkurrensvillkor som är kopplade till de olika nivåerna av konsumentskydd.
- (6) För att den inre marknaden ska fungera korrekt och för att förbättra förutsättningarna för dess funktion, särskilt när det gäller finansmarknaderna, samt för att säkra ett starkt konsument- och investerarskydd är det lämpligt att fastställa ett gemensamt regelverk för referensvärden på EU-nivå.
- (7) Det är lämpligt och nödvändigt att bestämmelserna antas i form av en förordning för att medföra direkta skyldigheter när det gäller fastställande, rapportering och användning av referensvärden som tillämpas på samma sätt inom hela unionen. Eftersom en rättslig ram för konstruktion av referensvärden av nödvändighet omfattar åtgärder som anger exakta krav på alla olika aspekter som är kopplade till konstruktionen av referensvärden, kan även små skillnader om det tillvägagångssätt

¹⁵ EUT L 326, 8.12.2011, s. 1.

som vidtagits avseende en av dessa aspekter leda till betydande hinder vid gränsöverskridande konstruktion av referensvärden. Därför bör användningen av en förordning som är direkt tillämplig, utan att det krävs nationell lagstiftning, minska risken för att olikartade åtgärder vidtas på nationell nivå, och bör säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt, större rättssäkerhet och förhindra förekomsten av betydande hinder vid gränsöverskridande konstruktion av referensvärden.

- (8) Förordningen bör ha ett tillräckligt brett tillämpningsområde för att utgöra ett förebyggande regelverk. Konstruktion av referensvärden inbegriper godtycke när det gäller fastställandet och är till sin natur föremål för vissa typer av intressekonflikter, vilket innebär att det finns möjligheter och incitament att på ett otillbörligt sätt påverka dessa referensvärden. Dessa riskfaktorer är gemensamma för alla referensvärden, och alla referensvärden bör omfattas av lämplig styrning och kontrollkrav. Eftersom referensvärdenas sårbarhet och betydelse varierar över tiden skulle en begränsning av tillämpningsområdet med hänvisning till index som för närvarande är viktiga eller sårbara inte undanröja de risker som varje referensvärde kan innebära i framtiden. Särskilt kan referensvärden som för närvarande inte används i någon större utsträckning komma att användas i framtiden, så att även en mindre otillbörlig påverkan kan få betydande konsekvenser vid användningen av dem.
- (9) Den kritiska faktorn för den här förordningens tillämpningsområde är om produktionsvärdet för referensvärden fastställer värdet på ett finansiellt instrument, ett finansiellt avtal eller mäter en investeringsfonds resultat. Därför bör inte tillämpningsområdet vara beroende av typen av ingångsinformation. Referensvärden som beräknas utifrån ekonomisk ingångsinformation, t.ex. aktiekurser och icke-ekonomiska siffervärden eller andra värden, som exempelvis väderparametrar, bör därför inkluderas. Regelverket bör omfatta referensvärden som kan påverkas av sådana risker, men även göra det möjligt att vidta åtgärder som står i proportion till de risker som olika referensvärden medför. Den här förordningen bör därför omfatta referensvärden som används för att prissätta finansiella instrument som är börsnoterade eller omfattas av handel på reglerade handelsplatser.
- (10) Många konsumenter är parter i finansiella avtal, särskilt konsumentkreditavtal säkrade genom hypotekslån, som är knutna till referensvärden som är föremål för samma risker. Den här förordningen bör därför omfatta de index eller referensräntor som avses i [Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/.../EU om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastigheter och om ändring av direktiv 2008/48/EG.]
- (11) Många investeringsindex medför betydande intressekonflikter och används för att mäta resultat i en fond, t.ex. ett fondföretag. Vissa av dessa referensvärden offentliggörs och andra görs kostnadsfritt eller mot betalning av en avgift tillgängliga till allmänheten eller den del av allmänheten som berörs, och om dessa utsätts för otillbörlig påverkan kan det inverka negativt på investerarna. Den här förordningen bör därför omfatta index eller referensräntor som används för att mäta resultatet hos en investeringsfond.
- (12) Alla administratörer av referensvärden kan vara föremål för intressekonflikter, utöva godtycke och ha inrättat olämpliga styrnings- och kontrollsystem. Vidare gäller att eftersom administratörer kontrollerar referensvärdesprocessen är kravet på auktorisation och tillsyn av administratörer det mest effektiva sättet att säkerställa att referensvärden inte utsätts för otillbörlig påverkan.
- (13) Rapportörer är föremål för potentiella intressekonflikter, utövar godtycke och kan därigenom vara källan till otillbörlig påverkan. Rapportering om referensvärden är en

frivillig verksamhet. Om eventuella initiativ kräver att rapportörerna på ett betydande sätt ändrar sina affärsmodeller, kan de upphöra med rapporteringen. För entiteter som redan omfattas av reglering och tillsyn förväntas inte krav på goda styrelseformer och kontrollsystem leda till betydande kostnader eller oproportionerlig administrativ börda. Därför införs genom denna förordning vissa skyldigheter om att rapportörer ska omfattas av tillsyn.

- (14) En administratör är den fysiska eller juridiska person som har kontroll över konstruktionen av ett referensvärde och som särskilt administrerar referensvärdet, samlar in och analyserar ingångsinformation, fastställer referensvärdet och som i vissa fall offentliggör referensvärdet. Om en person bara offentliggör eller hänvisar till ett referensvärde som en del av hans eller hennes journalistiska verksamhet, men inte har kontroll över fastställandet av detta referensvärde, bör inte den personen omfattas av de krav som åläggs administratörer i denna förordning.
- (15) Ett index beräknas med en formel eller någon annan metod på grundval av underliggande värden. Godtycke förekommer vid utarbetandet av denna formel, beräkningen eller fastställandet av ingångsinformation. Detta godtycke medför en risk för otillbörlig påverkan och därför bör alla referensvärden som delar dessa egenskaper omfattas av denna förordning. Om ett enda pris eller värde används för prissättning av finansiella instrument, till exempel när priset på ett enda värdepapper är referenspriset för en option, det inte finns någon beräkning, ingångsinformation eller godtycke. Därför bör enskilda priser eller referenspriser för enskilda värden inte betraktas som referensvärden för ändamålet med denna förordning. Referenspriser eller avräkningspriser som konstruerats av centrala motparter bör inte betraktas som referensvärden, eftersom dessa används för att fastställa avräkning, marginaler och riskhantering och därför inte fastställer det belopp som ska betalas inom ramen för ett finansiellt instrument eller värdet av ett finansiellt instrument.
- (16) Referensvärden som konstrueras av centralbanker i unionen omfattas av myndighetskontroll och uppfyller principer, standarder och förfaranden som säkerställer uppgifternas korrekthet, att uppgifterna är utan otillbörlig påverkan och är oberoende av sina referensvärden enligt vad som föreskrivs i denna förordning. Det är därför inte nödvändigt att dessa referensvärden omfattas av denna förordning. Men centralbankerna i tredjeländer kan också konstruera referensvärden som används i unionen. Det är nödvändigt att fastställa att bara dessa centralbanker i tredjeländer som konstruerar referensvärden undantas från skyldigheterna i denna förordning som omfattas av liknande standarder som dem som införs genom denna förordning.
- (17) Sårbarheter i samband med processen med att konstruera ett referensvärde, som inte är föremål för lämplig styrning, skapar möjligheter att på ett otillbörligt sätt påverka ett referensvärde. Om referensvärdena är tillgängliga för allmänheten, kan det hända att allmänheten inte beaktar samtliga risker som ett referensvärde medför och att olämplig kontroll och styrning kan genomföras. För att se till att referensvärdena inte kan utsättas för otillbörlig påverkan, bör administratörer av referensvärden vara skyldiga att ha lämpliga styrningsarrangemang för att kontrollera sådana intressekonflikter och skydda förtroendet för att referensvärdenas inte kan utsättas för otillbörlig påverkan. Även när det finns en effektiv ledning kan de flesta administratörer drabbas av intressekonflikter och tvingas göra bedömningar och fatta beslut som påverkar en grupp av sinsemellan olika berörda parter. Det är därför nödvändigt att administratörerna har någon självständig funktion för att övervaka genomförandet och effektiviteten i de styrningssystem som ger effektiv tillsyn.

- (18) Om referensvärden utsätts för otillbörlig påverkan eller inte är tillförlitliga, kan det ge upphov till skador för investerare och konsumenter. Därför bör denna förordning innehålla en ram för bevarande av uppgifter från administratörer och rapportörer samt ge insyn i fråga om ett referensvärdes syfte och ingångsinformation som underlättar en mer effektiv och rättvis lösning på alla potentiella ersättningsanspråk i enlighet med nationell lagstiftning eller unionens lagstiftning.
- (19) Kravet på revision, och den faktiska tillämpningen av denna förordning förutsätter analyser och bevisning i efterhand, varför administratörer av referensvärden måste föra ett lämpligt register över referensvärden under en tillräckligt lång tidsperiod. Den ekonomiska realitet som ett referensvärde är avsett att mäta och den omgivning i vilken den mäts förändras med största sannolikhet över tid. För att upptäcka brister och möjliga förbättringar är det därför nödvändigt att man regelbundet gör en revision eller översyn av processen och metoden för att konstruera referensvärden. Brister i konstruktionen av referensvärden kan drabba många berörda aktörer och dessa kan bidra till att dessa brister upptäcks. Ett formellt och oberoende klagomålsförfarande måste därför införas så att dessa berörda parter kan anmäla klagomål till administratören av referensvärdet och att administratören sakligt prövar de omständigheter som ligger till grund för klagomålet.
- (20) Konstruktionen av referensvärden innebär ofta att man utkontrakterar viktiga funktioner, som t.ex. beräkning av referensvärdet, insamling av ingångsinformation och spridning av referensvärdet. För att styrningsarrangemangen ska vara effektiva är det nödvändigt att se till att sådan utkontraktering inte befriar administratörer av referensvärden från deras skyldigheter och ansvar, och att det sker på ett sätt som vare sig inkräktar på administratörernas förmåga att fullgöra dessa skyldigheter och påta sig detta ansvar eller på den relevanta behöriga myndighetens förmåga att övervaka dem.
- (21) Administratörer av referensvärden är huvudmottagare av ingångsinformation och ska fortlöpande kunna bedöma om den är rättvisande och inte har utsatts för otillbörlig påverkan. Administratörer av referensvärden måste därför ha tillfredsställande kontroller för att kunna bedöma om ingångsinformationen är rättvisande och anmäla misstänkt information till den relevanta behöriga myndigheten.
- (22) Anställda hos administratörer kan identifiera möjliga överträdelser av denna förordning eller potentiella sårbarheter som kan leda till otillbörlig påverkan eller försök till otillbörlig påverkan. Denna förordning bör därför säkerställa att det finns ändamålsenliga arrangemang som gör det möjligt för de anställda att konfidentiellt varna administratörer om möjliga överträdelser av denna förordning.
- (23) Allt utrymme för godtycke vid lämnandet av ingångsinformation skapar möjligheter till otillbörlig påverkan av ett referensvärde. Om ingångsinformationen utgörs av transaktionsuppgifter finns det mindre utrymme för godtycke och därför inte samma möjlighet att uppgifterna påverkas på ett otillbörligt sätt. Administratörer av referensvärden bör därför använda transaktionsuppgifter som ingångsinformation, men även andra uppgifter kan användas i de fall transaktionsuppgifterna inte är tillräckliga för att säkerställa ett referensvärde som är rättvisande och inte har utsatts för otillbörlig påverkan.
- (24) Om referensvärdet är ett rättvisande och tillförlitligt mått på den ekonomiska realitet som det är avsett att mäta beror på vilken metod och vilken ingångsinformation som används. Det är därför nödvändigt att anta en metod som säkerställer referensvärdets tillförlitlighet och korrekthet.

- (25) Metoden kan även i fortsättningen behöva ändras för att se till att referensvärdet är rättvisande, men varje ändring av metoden får konsekvenser för användare och berörda parter. Det är därför nödvändigt att ange vilka förfaranden som ska följas vid övergång från referensmetodik, inbegripet behovet av samråd, så att användare och berörda parter kan vidta nödvändiga åtgärder mot bakgrund av dessa ändringar eller lämna synpunkter till administratören om de har betänkligheter om dessa ändringar.
- (26) För att referensvärden ska vara rättvisande och skyddade mot otillbörlig påverkan krävs även att rapportörernas ingångsinformation är rättvisande och skyddad mot otillbörlig påverkan. Det är mycket viktigt att det tydligt fastställs vilka skyldigheter rapportörerna har när det gäller denna ingångsinformation och att den är tillförlitlig och överensstämmer med referensvärdesadministratörens kontroller och metod. Administratörer av referensvärden måste därför utarbeta en uppförandekod med sådana krav som rapportörerna ska vara skyldiga att följa.
- (27) Många referensvärden fastställs utifrån ingångsinformation som tillhandahålls av reglerade handelsplatser, auktioner för energiutbyte och utsläppsrätter. Dessa handelsplatser omfattas av regler och tillsyn som säkerställer att ingångsinformationen inte utsatts för otillbörlig påverkan, fastställer krav på styrning och förfaranden för anmälan av överträdelser. Därför befrias dessa referensvärden från vissa skyldigheter för att undvika dubbel reglering och eftersom tillsynen av dem säkrar att ingångsinformationen inte utsatts för otillbörlig påverkan.
- (28) Rapportörer kan vara föremål för intressekonflikter och utöva godtycke vid fastställandet av ingångsinformation. Rapportörer måste därför omfattas av styrningsarrangemang som ser till att sådana konflikter hanteras och att ingångsinformationen är korrekt, överensstämmer med administratörens krav och kan valideras.
- (29) Olika typer av referensvärden och olika referensvärdessektorer kännetecknas av olika egenskaper, typer av sårbarheter och risker. Bestämmelserna i denna förordning bör preciseras ytterligare för särskilda sektorer och typer av referensvärden. Referensräntor för lån mellan banker är referensvärden som är av kritisk betydelse och som spelar en viktig roll för den penningpolitiska transmissionsmekanismen, varför det är nödvändigt att fastställa hur bestämmelserna i denna förordning ska tillämpas på sådana referensvärden. Råvaruindex är vanligt förekommande och har sektorsspecifika egenskaper och det är därför nödvändigt att närmare ange hur dessa bestämmelser ska tillämpas på referensvärdena i denna förordning.
- (30) Brister i vissa referensvärden kan få betydande konsekvenser för den finansiella stabiliteten, för ordnade marknadsförhållanden och för investerare, varför ytterligare krav måste ställas när det gäller referensvärden som är av kritisk betydelse för att se till att de är väl underbyggda och inte utsatts för otillbörlig påverkan. Om referensvärden prissätter betydande värden i finansiella instrument kommer de att få sådan effekt. Det är därför nödvändigt att kommissionen fastställer dessa referensvärden som prissätter finansiella instrument som överstiger ett visst tröskelvärde och som bör betraktas som referensvärden som är av kritisk betydelse.
- (31) Rapportörer som slutar att rapportera in information kan undergräva tillförlitligheten till referensvärden som är av kritisk betydelse. För att hantera denna sårbarhet är det nödvändigt att ge den relevanta behöriga myndigheten befogenhet att kräva obligatorisk inrapportering till kritiska referensvärden.

- (32) För att användarna ska kunna göra väl avvägda val av, och förstå riskerna med, referensvärden måste de känna till vad referensvärdet mäter och hur sårbart det är. Administratörer av referensvärden bör därför offentliggöra en deklARATION som klargör dessa saker och även offentliggöra den ingångsinformation som använts för att fastställa referensvärdet.
- (33) Konsumenter kan ingå avtal, särskilt avtal om bolån och konsumentkrediter, som prissätts utifrån ett referensvärde, men skillnader i förhandlingsstyrka och användningen av standardvillkor innebär att deras möjligheter att välja vilket referensvärde som ska användas kan vara begränsade. Det är därför nödvändigt att se till att det är långivarens eller låntagarens ansvar att bedöma om ett sådant referensvärde är lämpligt för konsumenten, eftersom denne har bättre förmåga att välja rätt referensvärde. Lämplighetsbedömningen bör dock inte krävas enligt denna förordning för finansiella instrument som prissätter ett referensvärde, eftersom det redan finns i MiFID-direktivet.
- (34) Denna förordning bör ta hänsyn till de principer för finansiella riktmärken som utfärdades av Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco) (nedan kallade *Iosco-principerna*) den 17 juli 2013, vilka fungerar som en global standard för krav för godkännande av referensvärden. Det är nödvändigt för investerarskyddet att en bedömning som visar att tillsynen och regleringen i ett tredjeland är likvärdiga med unionens tillsyn och reglering av referensvärden görs innan ett referensvärde som har konstruerats i det tredjelandet får användas i unionen.
- (35) Administratören bör vara auktoriserad och stå under tillsyn av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är belägen.
- (36) En person kan under vissa omständigheter konstruera ett referensvärde, men inte vara medveten om att det används för prissättning av finansiella instrument eller finansiella avtal. Det gäller särskilt när användarna och administratören av referensvärden är belägna i olika medlemsstater. Behöriga myndigheter måste därför, när de får kännedom om att ett referensvärde används för ett finansiellt instrument eller ett finansiellt avtal, anmäla detta till Esma, som i sin tur ska underrätta administratören.
- (37) Tillsynens effektivitet garanteras genom en uppsättning effektiva verktyg och befogenheter för den behöriga myndigheten i varje medlemsstat. I denna förordning förutses därför i synnerhet ett minsta antal befogenheter rörande tillsyn och utredning som medlemsstaternas behöriga myndigheter bör tilldelas i enlighet med nationell lagstiftning. De behöriga myndigheterna och Esma bör när de utövar sina befogenheter enligt denna förordning agera sakligt och opartiskt och förbli fristående i sitt beslutsfattande.
- (38) För att upptäcka fall av överträdelse av denna förordning, måste behöriga myndigheter ha möjlighet att utföra inspektioner på plats och ha tillträde till fysiska och juridiska personers lokaler så att de kan beslagta handlingar. Tillträde till sådana lokaler är nödvändigt om det föreligger skäligen misstanke om att det finns handlingar och annan information som har anknytning till syftet med en inspektion eller utredning och som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning. Dessutom krävs tillgång till sådana lokaler i de fall den person som mottagit en begäran om upplysningar underlåter att hörsamma den, eller det finns rimlig anledning att tro att en eventuell begäran inte skulle hörsammas eller att de handlingar eller upplysningar som informationskravet avser skulle undanröjas, manipuleras eller förstöras. Om förhandsgodkännande krävs från den rättsliga myndigheten i den

berörda medlemsstaten ska denna befogenhet för tillträde till lokaler, i enlighet med nationell lagstiftning, användas efter det att man fått rättsligt förhandstillstånd.

- (39) Tillgång till dokumentation av data- och telefontrafik från entiteter som omfattas av tillsyn kan vara ett avgörande bevis och ibland det enda beviset när det gäller att upptäcka och styrka förekomsten av överträdelser av denna förordning, särskilt efterlevnaden av styrelseformer och kontrollkrav. Dokumentation av telefon- och datatrafik kan bidra till att kontrollera identiteten på den person som ansvarar för att lämna den, och om fysisk separation av anställda bibehålls. Därför bör de behöriga myndigheterna ha rätt att begära att entiteter som omfattas av tillsyn överlämnar befintlig dokumentation av telefontrafik, elektronisk kommunikations- och datatrafik, om det föreligger skälig misstanke om att sådan dokumentation eller registrering som rör ämnet för inspektionen eller utredningen kan vara relevant för att bevisa en överträdelse av denna förordning.
- (40) Vissa av bestämmelserna i denna förordning är tillämpliga på fysiska eller juridiska personer i tredjeländer som får använda referensvärden eller vara rapportör till referensvärden eller av andra skäl inte är inblandade i referensvärdesprocessen. Behöriga myndigheter bör därför finna former för samarbete med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer. Esmas bör samordna utarbetandet av sådana samarbetsformer och utbytet av information från tredjeländer mellan de behöriga myndigheterna.
- (41) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i stadgan om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till skydd för privat- och familjeliv, skyddet av personuppgifter, rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet, näringsfrihet, rätten till egendom, rätten till konsumentskydd, rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till försvar. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas med beaktande av dessa rättigheter och principer.
- (42) Rätten till försvar för de berörda personerna bör iakttas fullt ut. Särskilt gäller att personer som är föremål för förfarandena ska ges tillgång till resultaten på vilka de behöriga myndigheterna har grundat sina beslut och ska ges rätt att bli hörda.
- (43) Transparens vad gäller referensvärden är nödvändig för stabiliteten på finansmarknaderna och investerarskyddet. Allt utbyte och all överföring av information av de behöriga myndigheterna bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹⁶. Allt utbyte och all överföring av information från Esmas bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 45/2001/EG av den 18 december 2000 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹⁷.
- (44) Med hänsyn till de principer som fastställs i kommissionens meddelande om att förstärka påföljdssystemen i den finansiella tjänstesektorn och de unionsrättsakter som har antagits som en uppföljning av detta meddelande bör medlemsstaterna fastställa regler om böter och administrativa åtgärder vid överträdelser av bestämmelserna i

¹⁶ EUT L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹⁷ EUT L 8, 12.1.2001, s. 1.

denna förordning och se till att de genomförs. Dessa påföljder och administrativa åtgärder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

- (45) Därför bör en uppsättning administrativa åtgärder, påföljder och böter fastställas för att se till att medlemsstaterna har ett gemensamt tillvägagångssätt och för att öka den avskräckande effekten. Påföljder som tillämpas i specifika fall bör fastställas med beaktande av faktorer som återbetalning av alla identifierade ekonomiska vinster, överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet, alla försvårande eller förmildrande faktorer, det faktum att böter måste ha en avskräckande effekt och, om lämpligt, inkludera en rabatt för samarbete med den behöriga myndigheten. Det faktiska beloppet för administrativa böter som ska åläggas i ett specifikt fall kan nå den högsta nivå som anges i denna förordning, eller om högre nivå föreskrivs i den nationella lagstiftningen, för mycket allvarliga överträdelser, medan böter som ligger betydligt lägre än den högsta nivån kan tillämpas på mindre allvarliga försummelser eller i fall av förlikning. Den behöriga myndigheten bör ha möjlighet att införa ett tillfälligt förbud mot att utöva förvaltningsfunktioner för referensvärdesadministratörer eller rapportörer. Denna förordning bör inte begränsa medlemsstaterna i deras förmåga att utdöma högre administrativa påföljder.
- (46) För att säkerställa att beslut som fattas av behöriga myndigheter har en avskräckande effekt på allmänheten i stort bör de normalt offentliggöras. Offentliggörandet av beslut är också ett viktigt verktyg för behöriga myndigheter att informera marknadsaktörer om vilka beteenden som anses innebära en överträdelse av denna förordning och för att främja ett allmänt bättre beteende bland marknadsaktörerna. Om ett sådant offentliggörande riskerar att ge upphov till oproportionell skada för de inblandade personerna, äventyra stabiliteten på de finansiella marknaderna eller en pågående utredning bör den behöriga myndigheten offentliggöra påföljderna eller åtgärderna utan att lämna ut namn eller försena offentliggörandet. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inte offentliggöra påföljder om ett senarelaggt eller anonymt offentliggörande anses vara otillräckligt för att se till att stabiliteten på de finansiella marknaderna inte kommer att äventyras. De behöriga myndigheterna är inte heller skyldiga att offentliggöra åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse om offentliggörandet skulle vara oproportionerligt.
- (47) Referensvärden som är av kritisk betydelse kan utarbetas av rapportörer, administratörer och användare i mer än en medlemsstat. Därmed kan upphörandet av ett sådant referensvärde eller eventuella händelser som på ett avgörande sätt kan undergräva förtroendet för att det inte utsätts för otillbörlig påverkan få följd i fler än en medlemsstat, vilket innebär att den behöriga myndighetens övervakning av ett sådant referensvärde i den medlemsstat där referensvärdet konstrueras inte kommer att vara effektivt och verkningsfullt när det gäller att hantera de risker som är knutna till detta referensvärdes kritiska betydelse. För att säkerställa ett effektivt utbyte av tillsynsinformation mellan behöriga myndigheter, samordning av deras verksamhet och de tillsynsåtgärder bör kollegier av behöriga myndigheter bildas. Kollegiets verksamhet bör bidra till en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i denna förordning och en ökad samstämmighet i tillsynspraxis. Esmas juridiskt bindande medlingsroll är ett viktigt inslag för främjande av samordning, en enhetlig tillsyn och en samstämmig tillsynspraxis. Referensvärden kan användas för att prissätta finansiella instrument och finansiella avtal med lång varaktighet. I vissa fall kan tillgången till dessa referensvärden inte längre tillåtas när denna förordning trätt i kraft på grund av att de har egenskaper som inte kan anpassas för att uppfylla kraven i denna förordning. Att förbjuda fortsatt tillgång till ett sådant referensvärde kan leda

till att finansiella instrument eller finansiella avtal sägs upp eller till vanmakt och därmed skada investerare. Det är därför nödvändigt att införa bestämmelser för att möjliggöra fortsatt tillgång till sådana referensvärden under en övergångsperiod.

- (48) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och ytterligare specificera tekniska aspekter i förslaget, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på specifikationen av tekniska definitioner, styrelseformer och kontrollkrav som gäller för administratörer och rapportörer med tillsyn, krav på ingångsinformation och metod, uppförandekod, särskilda krav för olika typer av referensvärden och sektorer och de uppgifter som ska lämnas i ansökningar om godkännande av administratörer.
- (49) Kommissionen bör anta förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma om fastställande av minimiinnehållet i de samarbetsarrangemang med behöriga myndigheter i tredje land, genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (50) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter vad gäller vissa aspekter. Dessa aspekter avser fastställelse av likvärdigheten av den rättsliga ram som centralbanker och konstruktörer av referensvärden i tredjeländer omfattas av och det faktum att ett referensvärde är av avgörande betydelse. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011¹⁸ om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.
- (51) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Esma för att inrätta förfaranden och former för utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och Esma, genom genomförandeaakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Målet med denna förordning, nämligen att fastställa en konsekvent och effektiv ordning för att ta itu med de sårbarheter som finns i referensvärdena, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, eftersom de samlade effekterna av de problem som avser referensvärdena bara till fullo kan urskiljas i ett EU-perspektiv, och därför bättre kan uppnås på EU-nivå, kan EU vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING 1

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning införs en gemensam ram för att säkerställa att de index som används som referensvärden i finansiella instrument och finansiella avtal i unionen är korrekta och inte utsätts för otillbörlig påverkan. Förordningen bidrar därmed till en väl fungerande inre marknad och samtidigt uppnås en hög skyddsnivå för konsumenter och investerare.

¹⁸ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Artikel 2
Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på fastställande av referensvärden, rapportering av ingångsinformation för referensvärden och användning av referensvärden inom unionen.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på:
 - (a) Medlemmar i Europeiska centralbankssystemet (ECBS).
 - (b) Centralbanker i tredjeländer vars rättsliga ram erkänns av kommissionen i enlighet med principer, standarder och förfaranden som motsvarar kraven på exakthet, otillbörlig påverkan och självständighet när det gäller konstruktion av de referensvärden som föreskrivs i denna förordning.
3. Kommissionen ska upprätta en förteckning över de centralbanker i tredjeländer som avses i punkt 2 b.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

Artikel 3
Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - (1) *index*: ett sifferbelopp
 - (a) som offentliggörs eller görs tillgängligt för allmänheten,
 - (b) som, helt eller delvis, fastställs regelbundet genom tillämpning av en formel eller någon annan beräkningsmetod, eller genom en bedömning, och
 - (c) när detta fastställande görs på grundval av värdet av en eller flera underliggande tillgångar eller priser, inbegripet beräknade priser eller värden.
 - (2) *referensvärde*: ett index som tjänar som utgångspunkt för att fastställa det belopp som ska betalas ut enligt ett finansiellt instrument eller ett finansiellt avtal, eller som fastställer värdet på ett finansiellt instrument eller ett index som används för att mäta resultatet i en investeringsfond.
 - (3) *konstruktion av ett referensvärde*:
 - (a) att sköta arrangemangen kring fastställandet av ett referensvärde, och
 - (b) att samla in, analysera eller bearbeta ingångsinformation i syfte att fastställa ett referensvärde, och
 - (c) att fastställa ett referensvärde med hjälp av en formel eller annan beräkningsmetod eller genom en bedömning av ingångsinformation som har lämnats för detta syfte.
 - (4) *administratör*: en fysisk eller juridisk person som kontrollerar konstruktionen av ett referensvärde.

- (5) *användare av ett referensvärde*: varje person som emitterar eller upprättar, eller är part i, ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal som används för att prissätta ett referensvärde.
- (6) *rapportering av ingångsinformation*: att lämna ingångsinformation till en administratör, eller till någon annan person för vidare befordran till en administratör som krävs för att fastställa detta referensvärde och som lämnas för detta syfte.
- (7) *rapportör*: en fysisk eller juridisk person som rapporterar ingångsinformation.
- (8) *rapportör med tillsyn*: en övervakad entitet som rapporterar ingångsinformation till en administratör i unionen.
- (9) *uppgiftslämnare*: den fysiska person som rapportören har gett i uppdrag att rapportera ingångsinformation.
- (10) *ingångsinformation*: uppgifter om värdet på en eller flera underliggande tillgångar, eller priser, inbegripet beräknade priser, värden eller underlag som administratören använder för att fastställa referensvärdet.
- (11) *reglerade uppgifter*: ingångsinformation direkt från en handelsplats enligt definitionen i led 1 i punkt 25 i artikel 2 [MIFIR] eller godkänt publiceringsarrangemang enligt definitionen i led 1 i punkt 18 i artikel 2 [MIFIR] eller godkänt publiceringsarrangemang enligt definitionen i led 1 i punkt 20 i artikel 2 [MIFIR] i enlighet med kraven på uppgifter efter handel eller en elbörs som avses i punkt 1 j i artikel 37 i direktiv 2009/72/EG¹⁹ eller en naturgasbörs som avses i punkt 1 j i artikel 41 i direktiv 2009/73/EG²⁰ eller en auktionsplattform som avses i artikel 26 eller artikel 30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1031/2010.
- (12) *transaktionsuppgifter*: observerbara priser, taxor, index eller värden som avser transaktioner mellan oberoende motparter på en aktiv marknad med förbehåll för ett konkurrenskraftigt utbud och efterfrågan.
- (13) *finansiellt instrument*: något av de instrument som räknas upp i bilaga I avsnitt C till direktiv 2004/39/EG, för vilka en begäran om upptagande till handel på en handelsplats har gjorts eller som handlas på en handelsplats.
- (14) *entitet med tillsyn*: avser följande entiteter:
 - (a) kreditinstitut enligt definitionen i led 1 i artikel 3 i direktiv 2013/36/EU²¹,
 - (b) värdepappersföretag enligt definitionen i led 1 punkt 1 i artikel 2 [MIFIR],
 - (c) försäkringsföretag enligt definitionen i led 1 i artikel 13 i direktiv 2009/138/EG²²,
 - (d) återförsäkringsföretag enligt definitionen i led 4 i artikel 13 i direktiv 2009/138/EG,
 - (e) företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EU²³,

¹⁹ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

²⁰ EUT L 9, 14.8.2009, s. 112.

²¹ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.

²² EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

- (f) förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) enligt definitionen i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU²⁴,
 - (g) centrala motparter enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012²⁵,
 - (h) transaktionsregister enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) nr 648/2012,
 - (i) en administratör.
- (15) *finansiellt avtal*:
- (a) ett kreditavtal enligt definitionen i artikel 3 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG²⁶,
 - (b) kreditavtal som anges i punkt 3 i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv [[2013/.../] om bolåneavtal].
- (16) *investeringsfond*: avser AIF enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU, eller företag för kollektiva investeringar som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EU.
- (17) *ledningsorgan*: ett eller flera styrande organ, bestående av övervaknings- och ledningsfunktionen, som har den yttersta beslutsrätten och är behörig att fastställa enhetens strategi, mål och allmänna inriktning.
- (18) *konsument*: en fysisk person som i finansiell avtal som omfattas av denna förordning handlar för ändamål som faller utanför hans eller hennes närings- eller yrkesverksamhet.
- (19) *referensräntor för lån mellan banker*: ett referensvärde där den underliggande tillgången för de syften som avses i punkt 1 c i denna artikel är den räntesats till vilken banker kan låna ut till eller låna från andra banker.
- (20) *råvaruindex*: ett referensvärde där den underliggande tillgången för de syften som avses i punkt 1 c i denna artikel är en råvara i den mening som avses i artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006²⁷. Utsläppsrätter enligt definitionen i punkt 11 i bilaga I avsnitt C i [MiFID] ska inte betraktas som råvaror vid tillämpningen av denna förordning.
- (21) *kritiskt referensvärde*: ett referensvärde, där merparten av rapportörerna är enheter som omfattas av tillsyn och som prissätter finansiella instrument med ett nominellt värde på minst 500 miljarder euro.
- (22) *belägen*: för en juridisk person den medlemsstat eller det tredjeland där denna person har sitt säte eller annan officiell adress, och för en fysisk person den medlemsstat eller det tredje land där denna person har sin skatterättsliga hemvist.

²³ EUT L 300, 17.11.2009, s. 32.

²⁴ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

²⁵ EUT L 174, 1.7.2011, s. 1.

²⁶ EUT L 133, 22.5.2008, s. 66.

²⁷ EUT L 241, 2.9.2006, s. 1.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att specificera ytterligare tekniska delar av definitionerna i punkt 1, särskilt genom att fastställa vad som utgör tillgängliggörande för allmänheten med avseende på definitionen av ett index, och för att kunna beakta marknadens eller den tekniska utvecklingen.

Kommissionen ska i förekommande fall ta hänsyn till internationell konvergens i tillsynspraxis i förhållande till referensvärden.

Artikel 4

Uteslutning av administratörer som är omedvetna om användningen av de referensvärden som de ger tillgång till och administratörer som inte gett sitt samtycke

1. Denna förordning ska inte tillämpas på en administratör för ett referensvärde som denne gett tillgång till om denne administratör är omedveten om och rimligen inte kunde ha känt till att detta referensvärde används för de syften som anges i punkt 2 i artikel 3.1.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på administratören för ett referensvärde som avses i artikel 25.3 med avseende på detta referensvärde.

AVDELNING II AVDELNING II REFERENSVÄRDENS SKYDD MOT OTILLBÖRLIG PÅVERKAN OCH TILLFÖRLITLIGHET

Kapitel 1 Styrning och kontroll av administratörer

Artikel 5

Krav avseende styrning

1. Följande krav ska tillämpas på administratörer av referensvärden:
 - (a) Administratören ska ha stabila styrningsarrangemang, dvs. en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning mellan dem som deltar i konstruktionen av referensvärdet.

Administratören ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att konstruktionen av referensvärdet inte påverkas av någon befintlig eller potentiell intressekonflikt och att eventuella skönsmässiga bedömningar som krävs i samband med referensvärdesprocessen görs på ett oberoende och transparent sätt (*Styrning och intressekonflikt*).
 - (b) Administratören ska inrätta en övervakningsfunktion som ska övervaka alla delar av konstruktionen av referensvärden (*Översyn*).
 - (c) Administratören ska ha en kontrollstruktur som ser till att referensvärdet konstrueras och offentliggörs eller görs tillgängliga i enlighet med denna förordning (*Kontroller*).
 - (d) Administratören ska ha en redovisningsram som omfattar registrering, revision och översyn, och klagomålsprocess, som ger bevis på överensstämmelse med kraven i denna förordning (*Redovisningsskyldighet*).

2. En administratör ska uppfylla de krav på styrning och kontroll som anges i bilaga 1 avsnitt A.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att specificera de krav på styrning och kontroll som anges i bilaga I avsnitt A. I samband med dessa bestämmelser ska kommissionen beakta följande:
 - (a) Utvecklingen av referensvärden och finansiella marknader mot bakgrund av internationell konvergens i tillsynspraxis när det gäller krav på styrelseformer av referensvärden.
 - (b) Särskilda egenskaper vad gäller olika typer i fråga om referensvärden och administratörer,
 - (c) Befintliga eller potentiella intressekonflikter i fråga om tillgången till referensvärden, referensvärdenas sårbarhet i fråga om att utsättas för otillbörlig påverkan och referensvärdenas betydelse för finansiell stabilitet, marknader och investerare.

Artikel 6 *Utkontraktering*

1. Utkontraktering av funktioner som rör konstruktionen av referensvärden får inte ske på ett sätt som har en väsentligen negativ inverkan på administratörens kontroll av konstruktionen av referensvärdet eller förmågan hos den relevanta behöriga myndigheten att övervaka referensvärdet.
2. Om utkontraktering äger rum ska administratören se till att villkoren i bilaga I avsnitt B uppfylls.
3. Administratörer som utkontrakterar funktioner eller relevanta tjänster och aktiviteter som rör konstruktionen av referensvärden till en tjänsteleverantör har även i fortsättningen det fulla ansvaret för att se till att alla deras skyldigheter enligt denna förordning fullgörs.

Kapitel 2 **Ingångsinformation och rapportering av överträdelser**

Artikel 7 *Ingångsinformation och metod*

1. Konstruktionen av referensvärden ska vara underställd följande krav när det gäller ingångsinformation och metod:
 - (a) Ingångsinformationen ska vara tillräcklig för att ge en rättvisande och tillförlitlig bild av den marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet är avsett att mäta (*Tillräckliga och rättvisande uppgifter*).

Ingångsinformationen ska utgöras av transaktionsuppgifter. Om de transaktionsuppgifter som finns tillgängliga för en bestämd period inte är tillräckliga för att ge en rättvisande och tillförlitlig bild av den marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet är avsett att mäta får annan ingångsinformation än transaktionsuppgifter användas, under förutsättning att de kan kontrolleras.

- (b) Administratörer ska få ingångsinformation från en panel eller ett urval av rapportörer vars tillförlitlighet och representativitet säkerställer att referensvärdet är tillförlitligt och representativt för den marknad eller ekonomiska verklighet som det är avsett att mäta.
 - (c) Om ingångsinformation av ett referensvärde inte är transaktionsuppgifter och en rapportör är part i mer än 50 % av värdet av transaktioner på marknaden som referensvärdet avser att mäta, ska administratören kontrollera att ingångsinformation representerar en marknad som är föremål för ett konkurrenskraftigt utbud och en konkurrenskraftig efterfrågan. Om administratören anser att ingångsinformation inte utgör en marknad som är föremål för ett konkurrenskraftigt utbud och en konkurrenskraftig efterfrågan ska den antingen ändra ingångsinformationen, rapportörer eller den metod som säkerställer att ingångsinformationen representerar en marknad som är föremål för ett konkurrenskraftigt utbud och en konkurrenskraftig efterfrågan, eller upphöra med att ge tillgång till referensvärdet (*Marknadseffekt*).
 - (d) Administratörer ska använda en metod för att fastställa referensvärden som är väl underbyggd och tillförlitlig och där det finns tydliga regler för hur och när skönsmässiga bedömningar får göras under fastställandet av referensvärdet (*Väl underbyggd och tillförlitlig metod*).
 - (e) Administratörer ska utveckla, driva och förvalta information om referensvärdet och metoder på ett öppet sätt (*Transparens*).
2. Administratörer ska uppfylla kraven avseende ingångsinformationen och den metod som anges i bilagan avsnitt C.
 3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 om åtgärder för att ytterligare specificera de kontroller av ingångsinformation, de omständigheter under vilka transaktionsuppgifterna inte är tillräckliga och hur det kan påvisas för tillsynsmyndigheter samt kraven för att utveckla metoder. I samband med dessa bestämmelser ska följande beaktas:
 - (a) Utvecklingen vad gäller referensvärden och finansiella marknader mot bakgrund av internationell konvergens i tillsynspraxis med avseende på referensvärden.
 - (b) Särskilda egenskaper i olika referensvärden och typer av referensvärden.
 - (c) Referensvärdenas sårbarhet vad gäller att utsättas för otillbörlig påverkan mot bakgrund av de metoder och uppgifter som används.

Artikel 8

Rapportering av överträdelser

1. Administratören ska se till att det finns tillfredsställande system och effektiva kontroller för att säkerställa att ingångsinformationen är rättvisande och inte har utsatts för otillbörlig påverkan för ändamålet i punkt 2..
2. Administratören ska kontrollera ingångsinformationen och rapportörerna för att upptäcka överträdelser av [förordningen om marknadsmissbruk] och agerande som kan utgöra manipulation eller försök till manipulation av referensvärdet, samt underrätta den relevanta behöriga myndigheten i enlighet med artikel 11.2 i [förordningen om marknadsmissbruk] och överlämna all relevant information om de misstänker att följande har förekommit i samband med referensvärdet:

- (a) En väsentlig överträdelse av [förordningen om marknadsmissbruk].
 - (b) Agerande som kan utgöra manipulation eller försök till manipulation av ett referensvärde.
 - (c) Hemlig samverkan för att manipulera eller försöka att manipulera ett referensvärde.
3. Administratörer ska ha rutiner för chefer, anställda och alla andra fysiska personer, vars tjänster ställts till deras förfogande eller under deras kontroll för att rapportera överträdelser av denna förordning internt via en särskild, oberoende och självständig kanal.

Kapitel 3 **Uppförandekod och krav på rapportörer**

Artikel 9 *Uppförandekod*

1. Administratören ska anta en uppförandekod för varje referensvärde med tydliga regler för deras och rapportörernas ansvar och skyldigheter när det gäller konstruktionen av referensvärdet, inbegripet en tydlig beskrivning av den ingångsinformation som ska lämnas och åtminstone de uppgifter som anges i bilaga I avsnitt D.
2. Uppförandekoden ska undertecknas av administratören och rapportörerna och vara rättsligt bindande för alla parter.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att specificera villkoren när det gäller den uppförandekod som avses i bilaga I avsnitt D för olika typer av referensvärden och för att ta hänsyn till utvecklingen vad gäller referensvärdena och finansiella marknader.

Kommissionen ska ta hänsyn till de olika egenskaperna hos referensvärdena och rapportörerna, särskilt vad gäller skillnader i ingångsinformation och metoder, risker för att ingångsinformation manipuleras och internationell konvergens i tillsynspraxis i förhållande till referensvärdena.

Artikel 10 *Reglerade uppgifter*

1. När ingångsinformation som inrapporterats till ett referensvärde är reglerade, ska inte artiklarna 7.1 b, 8.1, 8.2 och artikel 9 tillämpas.
2. Administratörer ska ingå ett avtal med rapportören av reglerade uppgifter, i vilket det görs klart för rapportören vilka referensvärden som administratören fastställer med hjälp av de reglerade uppgifterna och ska se till att bestämmelserna i denna förordning följs.

Artikel 11 *Styrning och kontroller*

1. Följande krav ska tillämpas på rapportörer med tillsyn när det gäller styrning och kontroller:

- (a) Rapportörer med tillsyn ska se till att deras rapportering av ingångsinformation inte påverkas av någon befintlig eller potentiell intressekonflikt och att eventuella skönsmässiga bedömningar som kan krävas görs på ett oberoende och transparent sätt på grundval av relevant information och i enlighet med uppförandekoden (*Intressekonflikt*).
 - (b) Rapportörer med tillsyn ska ha ett kontrollsystem som säkerställer att ingångsinformationen inte har utsatts för otillbörlig påverkan, att den är rättvisande och tillförlitlig, och att den lämnas i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och uppförandekoden (*Lämpliga kontroller*).
2. Rapportörer med tillsyn ska uppfylla kraven avseende de system och kontroller som anges i bilaga I avsnitt E.
3. Rapportörer med tillsyn ska samarbeta fullt ut med administratörer och den relevanta behöriga myndigheten vid revisionen och övervakningen av konstruktionen av ett referensvärde och överlämna alla upplysningar och all information som har arkiverats i enlighet med bilaga I avsnitt E.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 om åtgärder för att ytterligare specificera de krav avseende system och kontroller som anges i bilaga I avsnitt E för olika typer av referensvärden.

Kommissionen ska ta hänsyn till referensvärdenas olika egenskaper och rapportörer med tillsyn, särskilt vad gäller skillnader i den ingångsinformation som lämnas och de metoder som används, riskerna för manipulation av ingångsinformation och arten av den verksamhet som bedrivs av rapportörer med tillsyn, och utvecklingen vad gäller referensvärden och finansiella marknader mot bakgrund av internationell konvergens i tillsynspraxis i förhållande till referensvärdena.

AVDELNING III

KRAV FÖR OLIKA SEKTORER OCH REFERENSVÄRDEN SOM ÄR AV KRITISK BETYDELSE

Kapitel 1

Referensvärdessektorer

Artikel 12

Särskilda krav för olika typer av referensvärden och sektorer

1. Utöver kraven i avdelning II ska de särskilda krav som anges i bilaga II tillämpas på referensräntor för lån mellan banker.
2. Utöver kraven i avdelning II ska de särskilda krav som anges i bilaga III tillämpas på råvaruindex.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 39 för att specificera eller, mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen samt den internationella utvecklingen, anpassa följande delar i bilagorna II och III:
 - (a) Den tidsperiod efter vilken ingångsinformation ska offentliggöras (bilaga II punkt 6).
 - (b) Övervakningskommitténs förfaranden för val, utnämning och ansvarsområden (bilaga II punkterna 8, 9 och 10).

- (c) Revisionsfrekvensen (bilaga II punkt 12).
- (d) De förfaranden genom vilka ingångsinformation lämnas ska specificeras i uppförandekoden (bilaga II punkt 13).
- (e) Rapportörers system och kontroller (bilaga II punkt 16).
- (f) De register som rapportörer ska föra och det sätt på vilket de ska lagras (bilaga II punkterna 17 och 18).
- (g) De resultat som ska rapporteras till ledningen genom rapportörens funktionen för regelefterlevnad (bilaga II punkt 19).
- (h) Frekvensen för interna granskningar av ingångsinformation och förfaranden (bilaga II punkt 20).
- (i) Frekvensen externa revisioner av rapportörens ingångsinformation (bilaga II punkt 21).
- (j) Kriterierna och förfarandena för att utveckla referensvärden (bilaga III punkt 1 a).
- (k) De komponenter som ska ingå i metoden och beskrivning av metoden (bilaga III punkt 1 och 2).
- (l) Administratörens krav när det gäller kvalitet och att beräkningen av referensvärdet och innehållet i den beskrivning som bifogas varje beräkning inte utsätts för otillbörlig påverkan (bilaga III punkt 5 och 6).

Kapitel 2

Referensvärden som är av kritisk betydelse

Artikel 13

Referensvärden som är av kritisk betydelse

1. Kommissionen ska anta en förteckning över referensvärden inom unionen som är referensvärden som är av kritisk betydelse i enlighet med definitionen i artikel 3.21.
Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.
2. Inom fem arbetsdagar från och med dagen för antagandet av beslutet som omfattar ett referensvärde av kritisk betydelse i den förteckning som avses i punkt 1 i denna artikel, ska administratören av referensvärdet av kritisk betydelse anmäla uppförandekoden till den relevanta behöriga myndigheten. Den relevanta behöriga myndigheten ska inom 30 dagar kontrollera om uppförandekoden uppfyller kraven i denna förordning. Om den relevanta behöriga myndigheten finner att delar inte uppfyller kraven i denna förordning ska den informera administratören om detta. Administratören ska inom 30 dagar efter mottagandet av en sådan begäran ändra uppförandekoden så att den uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 14

Obligatorisk rapportering

1. Om rapportörer, som omfattar minst 20 % av rapportörerna till ett referensvärde av kritisk betydelse har upphört att rapportera, eller det finns tillräckliga indikationer på att minst 20 % av rapportörerna sannolikt kommer att upphöra att rapportera under

något år, ska den behöriga myndigheten för administratören för ett referensvärde av kritisk betydelse ha följande befogenheter:

- (a) Kräva att entiteter som omfattas av tillsyn, som valts ut i enlighet med punkt 2, rapporterar ingångsinformation till administratören i enlighet med metoden, uppförandekoden eller andra regler.
 - (b) Fastställa i vilken form, och vid vilken tidpunkt, ingångsinformation ska lämnas.
 - (c) Ändra uppförandekoden, metoden eller andra regler som avser referensvärdet av kritisk betydelse.
2. För referensvärde av kritisk betydelse ska de entiteter som omfattas av tillsyn som är skyldiga att rapportera i enlighet med punkt 1 fastställas av administratörens behöriga myndighet på grundval av följande kriterier:
- (a) Storleken på det faktiska och potentiella deltagandet på marknaden vad gäller den entitet som omfattas av tillsyn som referensvärdet avser att mäta.
 - (b) Sakkunskap och förmåga att rapportera ingångsinformation av den kvalitet som krävs av de entiteter som omfattas av tillsyn.
3. Den behöriga myndigheten för rapportörer som omfattas av tillsyn som har varit skyldig att rapportera om ett referensvärde genom åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 1 a och b ska bistå administratörens behöriga myndighet vid genomförandet av sådana åtgärder.
4. Administratörens behöriga myndighet ska granska varje åtgärd som vidtas enligt punkt 1 inom ett år efter det att den har antagits. Den ska återkalla åtgärden om den
- (a) bedömer att rapportörerna med all sannolikhet kommer att fortsätta att rapportera ingångsinformation i minst 1 år om befogenheten återkallades som ska styrkas med minst följande:
 - (1) Ett skriftligt åtagande från rapportörerna till administratören och den behöriga myndigheten att fortsätta att rapportera ingångsinformation till referensvärdet av kritisk betydelse under minst ett år om den obligatoriska befogenheten att rapportera återkallades.
 - (2) En skriftlig rapport från administratören till den behöriga myndigheten med belägg för sin bedömning att det kan säkerställas att referensvärdet av kritisk betydelse kommer att fortsätta att fungera när det obligatoriska deltagandet har återkallats.
 - (b) bedömer att en godtagbar ersättning av referensvärdet finns tillgänglig och användare av referensvärdet av kritisk betydelse kan byta till denna ersättning till minimala kostnader som ska framgå av minst en skriftlig rapport från administratören som närmare beskriver metoderna för övergång till ett alternativt referensvärde samt förmågan och kostnaderna för användarna för att överföra detta referensvärde.
5. Administratören ska till den berörda behöriga myndigheten anmäla om rapportörer begår en överträdelse av kraven i punkt 1 i denna artikel så snart som det är tekniskt möjligt.

AVDELNING IV TRANSPARENS OCH KONSUMENTSKYDD

Artikel 15 Referensvärdesdeklaration

1. Administratörer ska upprätta en deklaration för varje referensvärde
 - (a) i vilken det klart och tydligt fastställs vad referensvärdet mäter och under vilka omständigheter det kan bli otillförlitligt som mått på detta,
 - (b) som beskriver eller räknar upp för vilka ändamål det kan vara lämpligt att använda referensvärdet och under vilka omständigheter det kan upphöra att vara lämpligt för dessa ändamål,
 - (c) som innehåller tekniska specifikationer av vilka det tydligt framgår i vilka led av beräkningen skönsmässiga bedömningar kan göras, enligt vilka kriterier detta sker och vem som gör de skönsmässiga bedömningarna, samt hur sådana bedömningar därefter värderas,
 - (d) som varnar för att faktorer, inbegripet externa faktorer som ligger utanför administratörens kontroll, kan göra det nödvändigt att ändra eller upphöra att konstruera referensvärdet, och
 - (e) som upplyser om att åtgärder måste vidtas för att se till att avtal eller andra finansiella instrument för vilka referensvärdet används som referens inte påverkas eller kan hantera att referensvärdet ändras eller upphör att konstrueras.
2. För att följa punkt 1 ska administratörer uppfylla de närmare krav på styrning och kontroll som fastställs i bilaga I avsnitt F.

Artikel 16 Transparens när det gäller ingångsinformation

1. Administratörer ska offentliggöra den ingångsinformation som används för att fastställa referensvärdet omgående efter det att referensvärdet har offentliggjorts, utom om detta skulle få allvarliga negativa följder för rapportörerna eller ha en negativ inverkan på referensvärdets tillförlitlighet eller skydd mot otillbörlig påverkan. I sådana fall får offentliggörandet skjutas upp till dess att dessa följder har minskat väsentligt. Eventuella personuppgifter i ingångsinformationen får inte offentliggöras.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att specificera den information som ska lämnas enligt punkt 1, bl.a. under vilka omständigheter inlämningen av information kan försenas och på vilka sätt informationen ska överlämnas.

Artikel 17 Referensvärden som upphör att gälla

1. Administratörer ska offentliggöra vilka åtgärder de kommer att vidta om ändringar av referensvärdet görs eller det upphör att gälla.
2. Entiteter som omfattas av tillsyn som utfärdar eller innehar egna finansiella instrument eller är part i finansiella avtal som prissätter ett referensvärde ska

sammanställa tillförlitliga skriftliga planer som beskriver de åtgärder som de skulle vidta om detta referensvärde väsentligt förändras eller upphör att konstrueras. Entiteter som omfattas av tillsyn ska på begäran lämna dessa planer till den berörda behöriga myndigheten.

Artikel 18

Lämplighetsbedömning

1. Om en entitet som omfattas av tillsyn avser ingå ett finansiellt avtal med en konsument måste den entiteten först skaffa nödvändig information om konsumentens kunskaper och erfarenheter av referensvärdet, hans/hennes ekonomiska situation och mål med det finansiella avtalet, och den referensvärdesdeklaration som offentliggörs i enlighet med artikel 15 och bedöma om det är lämpligt för denna konsument att använda referensvärdet som värdering av det finansiella avtalet.
2. Om den entitet som omfattas av tillsyn på grundval av bedömningen enligt punkt 1 anser att referensvärdet inte är lämpligt för konsumenten ska den skriftligen avråda konsumenten och ange skälen till detta.

AVDELNING V

ANVÄNDNING AV REFERENSVÄRDEN FRÅN AUKTORISERADE ADMINISTRATÖRER ELLER ADMINISTRATÖRER FRÅN TREDJELÄNDER

Artikel 19

Användning av väl underbyggda referensvärden

En entitet som omfattas av tillsyn kan använda ett referensvärde i unionen för referens för ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal eller för att mäta resultatet i en investeringsfond, om det lämnas av en auktoriserad administratör i enlighet med artikel 23 eller en administratör i ett tredjeland som är registrerad i enlighet med artikel 21

Artikel 20

Likvärdighet

1. Referensvärden från en administratör i ett tredjeland får användas av enheter som omfattas av tillsyn i unionen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Kommissionen har antagit ett beslut om likvärdighet i enlighet med punkt 2 och därmed erkänt att de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i detta tredjeland är likvärdiga med kraven i denna förordning.
 - (b) Administratören är auktoriserad eller registrerad, samt föremål för tillsyn, i detta tredjeland.
 - (c) Administratören har underrättat Esmå om sitt samtycke till att deras nuvarande eller framtida referensvärden får användas av enheter som omfattas av tillsyn i unionen, förteckningen över de referensvärden som får användas i unionen och den behöriga myndighet som ansvarar för dess tillsyn i tredjeland.
 - (d) Administratören är vederbörligen registrerad i enlighet med artikel 21.
 - (e) De samarbetsarrangemang som avses i punkt 3 i denna artikel tillämpas.

2. Kommissionen får anta ett beslut om att den rättsliga ramen och tillsynsverksamhet i ett tredjeland ska garantera att
 - (a) administratörer som är auktoriserade eller registrerade i det tredjelandet uppfyller de bindande krav som är likvärdiga med kraven i denna förordning, i synnerhet med hänsyn till om den rättsliga ramen och tillsynsverksamheten i ett tredjeland uppfyller Ioscós principer om referensvärden som offentliggjordes den 17 juli 2013, och
 - (b) de bindande kraven är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i detta tredjeland.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

3. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med relevanta behöriga myndigheter i tredjeländer vars regelverk och tillsynssystem har erkänts som likvärdiga i enlighet med punkt 2. I sådana samarbetsarrangemang ska minst följande anges:
 - (a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de berörda tredjeländernas behöriga myndigheter, inbegripet tillgång till alla uppgifter som Esma begär om den auktoriserade administratören i det tredjelandet.
 - (b) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma om en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att en administratör som är auktoriserad i det tredjelandet som står under dess tillsyn bryter mot villkoren för dess auktorisation eller mot annan nationell lagstiftning.
 - (c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet, när så är lämpligt, inspektioner på plats.
4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för att fastställa minimiinnehållet i de samarbetsarrangemang som avses i punkt 3 och därmed se till att de behöriga myndigheterna och Esma kan utöva alla sina tillsynsbefogenheter enligt denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [XXX].

Till kommissionen delegeras befogenheten att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 21 *Registrering*

1. Esma ska registrera administratörer som har underrättat organet om sitt medgivande som avses i artikel 20.1 c. Registret ska vara tillgängligt för allmänheten på Esmas webbplats och innehålla information om vilka referensvärden som de relevanta administratörerna har tillåtelse att lämna och den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsynen av dem i det tredjelandet.
2. Esma ska återkalla registreringen av en administratör som avses i punkt 1 från det register som avses i punkt 1 i följande fall:
 - (a) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att administratören agerar på ett sätt som klart strider mot användarnas intressen av dess referensvärden eller väl fungerande marknader.

- (b) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att administratören på ett allvarligt sätt har brutit mot de nationella lagar och andra författningar som är tillämpliga i det tredjelandet och på grundval av vilka kommissionen har antagit beslutet i enlighet med artikel 20.2.
- 3. Esma ska bara fatta beslut i enlighet med punkt 2 om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Esma har hänskjutit frågan till tredjelandets behöriga myndighet och den behöriga myndigheten har inte vidtagit de lämpliga åtgärder som krävs för att skydda investerarna och väl fungerande marknader i unionen, eller har inte kunnat visa att den berörda administratören uppfyller de krav som är tillämpliga på den i det tredjelandet.
 - (b) Esma har minst trettio dagar före återkallandet underrättat tredjelandets behöriga myndighet om sin avsikt att återkalla registreringen av administratören.
 - 4. Esma ska utan dröjsmål underrätta övriga behöriga myndigheter om åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 2 och offentliggöra beslutet på sin webbplats.

AVDELNING VI

AUKTORISATION OCH TILLSYN AV ADMINISTRATÖRER

Kapitel 1

Auktorisation

Artikel 22

Krav på auktorisation

- 1. En administratör ska lämna in en ansökan om auktorisation om att konstruera referensvärden om denne konstruerar index som används eller avses att användas som referens för finansiella instrument eller finansiella avtal eller för att mäta resultatet i en investeringsfond.
- 2. Auktoriserade administratörer måste vid varje tidpunkt uppfylla kraven för auktorisation och underrätta den behöriga myndigheten om eventuella väsentliga förändringar av villkoren för den ursprungliga auktorisationen.

Artikel 23

Ansökan om auktorisation

- 1. Administratören ska lämna in en ansökan om auktorisation till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören är belägen.
- 2. Ansökan om auktorisation i enlighet med punkt 1 ska göras
 - (a) inom 30 arbetsdagar från alla avtal med en entitet som omfattas av tillsyn om att använda ett index som tillhandahålls av den administratören som referens till ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal eller för att mäta resultatet i en investeringsfond,
 - (b) inom 30 arbetsdagar efter det att administratören gett sitt samtycke i enlighet med artikel 25.2 om referensen av indexet i det finansiella instrument som avses i artikel 25.1.

3. Den ansökande administratören ska lämna alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att administratören vid tidpunkten för auktoriseringen har vidtagit de åtgärder som krävs för att uppfylla kraven i denna förordning.
4. Den behöriga myndigheten ska inom 15 arbetsdagar efter att ha tagit emot ansökan bedöma om ansökan är fullständig och meddela administratören om resultatet av denna bedömning. Om ansökan är ofullständig ska den sökande lämna in de ytterligare uppgifter som krävs av den relevanta behöriga myndigheten.
5. Inom 45 arbetsdagar efter mottagandet av en fullständig ansökan ska den behöriga myndigheten pröva ansökan och fatta ett beslut om att godkänna eller underkänna auktorisering av den ansökande administratören. Inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut om att godkänna eller underkänna auktorisering ska den behöriga myndigheten anmäla detta till administratören i fråga. Om den behöriga myndigheten nekar administratören auktorisation ska den lämna en fullständig motivering i sitt beslut.
6. Den behöriga myndigheten ska meddela eventuella beslut om att godkänna auktorisering av en ansökande administratör till Esma och Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över administratörer som har auktoriserats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom 7 arbetsdagar från varje underrättelse som avses i denna punkt.
7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 39 om åtgärder för att specificera den information som ska lämnas i den ansökan om auktorisering med beaktande av proportionalitetsprincipen och kostnaderna för administratörer och behöriga myndigheter.

Artikel 24

Återkallande av auktorisation

1. Den behöriga myndigheten ska återkalla en administratörs auktorisation om administratören
 - (a) uttryckligen avstår från auktorisation eller inte har konstruerat några referensvärden under de senaste tolv månaderna,
 - (b) beviljades auktorisationen efter att ha lämnat falska uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder,
 - (c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för auktorisationen, eller
 - (d) allvarligt och återkommande har brutit mot bestämmelserna i denna förordning.
2. Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma om sitt beslut inom fem arbetsdagar.

Kapitel 2

Anmälan av referensvärden

Artikel 25

Anmälan till Esma om användning av ett index som används i ett finansiellt instrument

1. Om en behörig myndighet får kännedom om att ett index används som referens för ett finansiellt instrument, eller att en begäran om att ett finansiellt instrument där ett referensvärde används som referens ska upptas till handel har riktats till en

handelsplats som står under denna behöriga myndighets tillsyn, ska den behöriga myndigheten anmäla detta till Esmå inom 10 dagar.

2. Esmå ska inom 10 dagar från det att anmälan har tagits emot ge den relevanta administratör som konstruerar referensvärdet fullständig information om referensvärdets användning och be administratören bekräfta att den tillåter eller har godkänt att referensvärdet används på detta sätt.
3. Utan att det påverkar artikel 30 [MIFIR] ska Esmå, om administratören inte bekräftar att Esmå sitt samtycke inom den tidsfrist som anges i punkt 2, underrätta den relevanta behöriga myndighet som ska begära att handelsplatsen återkallar registreringen av det finansiella instrumentet eller vägra uppta det till handel inom tio arbetsdagar.
4. Esmå ska offentliggöra en förteckning över alla underrättelser enligt punkterna 1, 2 och 3.

Esmå ska utarbeta förslag till tekniska standarder för att fastställa förfaranden och former för det utbyte av information som avses i punkt 1 och 2.

Esmå ska överlämna de förslag på tekniska standarder som avses i första stycket till kommissionen senast den [...].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Kapitel 3

Tillsynssamarbete

Artikel 26

Delegering av uppgifter mellan behöriga myndigheter

1. I enlighet med artikel 28 i förordning (EU) nr 1095/2010 får en behörig myndighet delegera sina uppgifter enligt denna förordning till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat. Delegering av uppgifter påverkar inte den delegerande behöriga myndighetens ansvar och de behöriga myndigheterna ska anmäla planerad delegering till Esmå 60 dagar innan delegeringen träder i kraft.
2. En behörig myndighet får delegera en del av eller alla uppgifter enligt denna förordning till Esmå, förutsatt att det sker i samförstånd med Esmå. En sådan delegering ska inte påverka den delegerande behöriga myndighetens ansvar.
3. Esmå ska informera medlemsstaterna om en planerad delegering inom sju dagar. Esmå ska offentliggöra närmare information om eventuell överenskommen delegering inom sju dagar från underrättelsen.

Artikel 27

Utlämnande av information från en annan medlemsstat

1. Den behöriga myndigheten får bara lämna ut information som den erhållit från en annan behörig myndighet om
 - (a) den har erhållit ett skriftligt godkännande från den behöriga myndigheten och information bara lämnas ut för de ändamål för vilka myndigheten har gett sitt tillstånd, eller
 - (b) när ett sådant utlämnande krävs i samband med rättsliga förfaranden.

Artikel 28

Samarbete vid en begäran som rör kontroller på plats eller utredningar

1. Den relevanta behöriga myndigheten får begära bistånd från av en annan behörig myndighet när det gäller inspektioner på plats eller utredningar.
2. Den behöriga myndighet som begär bistånd enligt punkt 1 ska underrätta Esmas om detta. Om utredningen eller kontrollen har gränsöverskridande verkningar får de behöriga myndigheterna begära att Esmas åtar sig att samordna inspektionen på plats eller utredningen.
3. Om en behörig myndighet får en begäran från en annan behörig myndighet om att utföra en inspektion på plats eller en utredning kan den
 - (a) själv utföra inspektionen på plats eller utredningen,
 - (b) tillåta att den behöriga myndighet som gjorde framställan deltar i en inspektion på plats eller en utredning,
 - (c) utse revisorer eller sakkunniga som ska utföra inspektionen på plats eller utredningen.

Kapitel 4 **Behöriga myndigheters roll**

Artikel 29

Behöriga myndigheter

1. För administratörer och rapportörer som omfattas av tillsyn ska varje medlemsstat utse den behöriga myndighet som är ansvarig för att utföra uppgifterna enligt denna förordning och underrätta kommissionen och Esmas om detta.
2. Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet, ska den klart ange respektive myndighets uppdrag och utse en myndighet för samordningen av samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, Esmas och andra medlemsstaters behöriga myndigheter.
3. Esmas ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1.

Artikel 30

Behöriga myndigheters befogenheter

1. För att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha minst följande tillsyns- och övervakningsbefogenheter:
 - (a) Ha tillgång till alla handlingar och annan information, oavsett form, och rätt att få eller göra kopior av dem.
 - (b) Begära upplysningar av vem som helst, även av de personer som efter varandra verkar för att vidarebefordra handelsorder eller utföra de berörda operationerna samt deras huvudmän, och om nödvändigt kalla en person till förhör och förhöra personen för att få tillgång till information,
 - (c) När det gäller referensvärden där ingångsinformationen avser råvaror, begära upplysningar från marknadsaktörer på berörda spotmarknader i standardiserad form, få rapporter om transaktioner och ha direkt tillgång till handlarnas system.

- (d) Utföra inspektioner på plats eller utredningar på andra platser än fysiska personers privata bostäder.
 - (e) Beträda fysiska och juridiska personers lokaler i syfte att beslagta handlingar och andra uppgifter i någon form, där det finns en rimlig misstanke om att handlingar och andra uppgifter som rör ämnet för inspektionen eller utredningen kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning. När förhandsgodkännande krävs från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska denna befogenhet bara användas, i enlighet med nationell lag, efter det att förhandstillstånd utfärdats.
 - (f) Begära befintliga registreringar av telefonsamtal, elektronisk kommunikation eller andra datatrafik som innehas av en enhet som är föremål för tillsyn.
 - (g) Begära att tillgångar fryses och/eller beläggs med kvarstad.
 - (h) Tillfälligt förbjuda handel med finansiella instrument som använder ett referensvärde som referens.
 - (i) Tillfälligt kräva att ett agerande som strider mot bestämmelserna i denna förordning ska upphöra och förhindra att det upprepas.
 - (j) Tillfälligt införa ett förbud mot utövande av yrkesverksamhet.
 - (k) Vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att allmänheten får korrekt information, bl.a. genom att kräva att personer som har offentliggjort eller spridit referensvärdet ska offentliggöra en rättelse eller göra en ny beräkning av referensvärdet.
2. De behöriga myndigheterna ska utöva de tillsyns- och utredningsbefogenheter som avses i punkt 1 i enlighet med nationell rätt och på följande sätt:
- (a) Direkt.
 - (b) I samarbete med andra myndigheter eller marknadsföretag.
 - (c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter eller till marknadsföretag.
 - (d) Efter ansökan till de behöriga rättsliga myndigheterna.
- För utövandet av dessa befogenheter ska de behöriga myndigheterna ha tillfredsställande och effektiva skyddsklausuler om rätten till försvar och de grundläggande rättigheterna.
3. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtagits så att behöriga myndigheter förfogar över de tillsyns- och övervakningsbefogenheter som behövs för att de ska kunna uppfylla sina åtaganden.
4. Personer som lämnar information i enlighet med punkt 2 ska inte anses bryta mot tystnadsplikt föreskriven i avtal, lag eller annan författning.

Artikel 31

Administrativa åtgärder och påföljder

1. Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas tillsynsbefogenheter i enlighet med artikel 34 ska medlemsstaterna, i enlighet med nationell lagstiftning, ge de behöriga myndigheterna befogenhet att vidta lämpliga administrativa åtgärder och införa administrativa åtgärder och påföljder åtminstone för

- (a) överträdelser av artiklarna 5.1, 6, 7.1, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 och 23 i denna förordning, och
 - (b) underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en undersökning eller begäran som omfattas av bestämmelserna i artikel 30.
2. Om det sker en överträdelse av det slag som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning fastställa att behöriga myndigheter ska ha rätt att vidta eller utdöma åtminstone följande administrativa åtgärder och påföljder:
- (a) Ett åläggande om att den person som är ansvarig för överträdelsen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa det.
 - (b) Krav på återbetalning av den vinst som har gjorts eller den förlust som har undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.
 - (c) En offentlig varning som namnger ansvarig person och typen av överträdelse.
 - (d) Återkallande eller tillfälligt upphävande av en reglerad entitets auktorisation.
 - (e) Ett tillfälligt förbud mot att varje fysisk person som hålls ansvarig för en sådan överträdelse, utövar ledningsfunktioner i hos administratören eller en rapportör.
 - (f) Administrativa böter som är minst tre gånger så höga som den vinst som har gjorts eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas, eller
 - (1) i fråga om en fysisk person maximala administrativa ekonomiska påföljder på minst:
 - i) 500 000 euro för överträdelser av artiklarna 5.1, 6, 7.1, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 och 23, eller i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft, eller
 - ii) 100 000 euro för överträdelser av artikel 7.1 b och 7.1 c, eller i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft,
 - (2) i fråga om en juridisk person maximal administrativ ekonomisk påföljd på minst:
 - i) det som är högst av 1 000 000 euro eller 10 % av dess totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av ledningsorganet för överträdelser av artiklarna 5.1, 6, 7.1, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 och 23, om den juridiska personen är ett moderföretag eller ett dotterföretag till ett moderföretag som måste upprätta koncernredovisning enligt definitionen i direktiv 2013/34/EU ska den relevanta totala årliga omsättningen vara den totala årliga omsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt direktiv 86/635/EG för banker och direktiv 91/674/EG för försäkringsföretag enligt den senaste koncernredovisning som har godkänts av ledningsorganet i det yttersta moderföretaget eller om personen är en förening, 10 % av medlemmarnas sammanlagda omsättning, eller
 - ii) det som är högst av 250 000 euro eller 2 % av dess totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av

ledningsorganet för överträdelser av artiklarna 6.1 b och 6.1 c, om den juridiska personen är ett moderföretag eller ett dotterföretag till ett moderföretag som måste upprätta koncernredovisning enligt definitionen i direktiv 2013/34/EEG], ska den relevanta totala årliga omsättningen vara den totala årliga omsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt direktiv 86/635/EG för banker och direktiv 91/674/EG för försäkringsföretag enligt den senaste koncernredovisning som har godkänts av ledningsorganet i det yttersta moderföretaget eller om personen är en förening, 10 % av medlemmarnas sammanlagda omsättning.

3. Senast [12 månader efter denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna meddela kommissionen och Esma om de bestämmelser som avses i punkt 1 och 2. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av bestämmelserna.
4. Medlemsstaterna får fastställa att behöriga myndigheter enligt nationell lagstiftning ska ha rätt att besluta om andra påföljder än de som avses i punkt 1 och får besluta om hårdare påföljder än de som fastställs i den punkten.

Artikel 32

Utövande av befogenheter om tillsyn och påföljder

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fastställandet av typ och nivå på de administrativa påföljderna beaktar alla relevanta omständigheter, inbegripet, i förekommande fall:
 - (a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
 - (b) Den ansvariga personens befattning.
 - (c) Den ansvariga personens finansiella ställning, indikerad genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.
 - (d) Omfattningen av erhållen vinst eller undvikande av förluster för den ansvariga personen, i den mån de kan bestämmas.
 - (e) Den ansvariga personens grad av samarbetsvillighet med den behöriga myndigheten, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av de vinster som personen erhållit eller förluster som denne undvikit.
 - (f) Eventuella tidigare överträdelser som begåtts av den berörda personen.
 - (g) Åtgärder som vidtagits efter överträdelsen av en person ansvarar för att förhindra upprepad överträdelse.
2. Vid utövandet av sina befogenheter att utfärda påföljder på de villkor som anges i artikel 31 ska de behöriga myndigheterna samarbeta nära för att se till att tillsyns- och utredningsbefogenheterna och de administrativa påföljderna leder till de resultat som eftersträvas med denna förordning. De ska också samordna sina insatser för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de tillämpar tillsyns- och utredningsbefogenheter och administrativa påföljder och böter på ärenden som är gränsöverskridande.

Artikel 33
Offentliggörande av beslut

1. Ett beslut om en administrativ påföljd eller åtgärd på grund av överträdelse av denna förordning ska offentliggöras av behöriga myndigheter på deras officiella webbplats omedelbart efter det att den person som har ålagts påföljd har underrättats om det beslutet. Offentliggörandet ska åtminstone innehålla information om vilken typ av överträdelse det gäller och de ansvarigas identitet. Denna skyldighet gäller inte för beslut om åtgärder som är av ett undersökande slag.
2. Om offentliggörandet av identiteten på de juridiska personerna eller personuppgifter om fysiska personer av den behöriga myndigheten anses vara oproportionerligt efter en bedömning från fall till fall som genomförs om offentliggörandet av sådana uppgifter är oproportionerligt, eller om offentliggörandet äventyrar stabiliteten på de finansiella marknaderna eller en pågående utredning, ska de behöriga myndigheterna antingen
 - (a) försena offentliggörandet av beslutet om att ålägga en påföljd eller en åtgärd fram till den tidpunkt när skälen till detta upphör att gälla,
 - (b) offentliggöra beslutet att ålägga en påföljd eller en åtgärd på anonym grund på ett sätt som överensstämmer med nationell lag, om sådana anonyma offentliggöranden säkerställer ett effektivt skydd av de personuppgifterna. Vid beslut om att offentliggöra påföljden eller åtgärden på anonym grund kan offentliggörandet av relevanta uppgifter skjutas upp under en rimlig tidsperiod, om det förväntas att skälen till ett anonymt offentliggörande inom den perioden kommer att upphöra att gälla,
 - (c) inte alls offentliggöra beslutet att ålägga en påföljd eller åtgärd om de alternativ som anges i punkterna a) och b) ovan inte anses tillräckliga för att säkerställa
 - (1) att stabiliteten på finansmarknaderna inte skulle äventyras, eller
 - (2) att offentliggörandet av dessa beslut är oproportionerligt med hänsyn till åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse.
3. Om beslutet att ålägga en påföljd eller vidta en åtgärd överklagas hos rättsliga eller andra myndigheter ska de behöriga myndigheterna också omgående på sin offentliga webbplats offentliggöra sådan information och eventuell senare information om resultatet av en sådan överklagan. Vidare ska varje beslut som ogiltigförklarar ett tidigare beslut om att ålägga en påföljd eller en åtgärd också offentliggöras.
4. Behöriga myndigheter ska se till att varje offentliggörande, i enlighet med denna artikel, finns kvar på deras officiella webbplats under en period på minst fem år efter offentliggörandet. Om personuppgifter ingår i offentliggörandet ska dessa bara hållas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den period som är nödvändig i enlighet med gällande bestämmelser om uppgiftsskydd.

Artikel 34
Kollegier av behöriga myndigheter

1. Inom 30 arbetsdagar från och med ikraftträdandet av det beslut som avses i artikel 13.1 om fastställande av ett referensvärde som ett referensvärde av kritisk betydelse, ska den behöriga myndigheten inrätta ett kollegium av behöriga myndigheter.

2. Kollegiet ska bestå av administratörens behöriga myndighet, Esma och rapportörernas behöriga myndigheter.
3. Behöriga myndigheter i andra medlemsstater har rätt att bli medlemmar i kollegiet, om konstruktionen av det referensvärde som är av kritisk betydelse skulle upphöra, om det skulle ha en betydande negativ inverkan på den finansiella stabiliteten eller väl fungerande marknader eller konsumenterna eller den reala ekonomin i dessa medlemsstater.

Om en behörig myndighet har för avsikt att bli medlem i ett kollegium i enlighet med första stycket, ska den lämna in en begäran till administratörens behöriga myndighet som innehåller belägg för att kraven i den bestämmelsen är uppfyllda. Administratörens behöriga myndighet ska överväga ansökan och underrätta den ansökande myndigheten inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan om huruvida den anser att dessa krav är uppfyllda. Om den inte anser att dessa krav är uppfyllda, kan den ansökande myndigheten hänskjuta ärendet till Esma i enlighet med punkt 10.

4. Esma ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de tillsynskollegier som avses i denna artikel, i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska i detta syfte delta i lämplig utsträckning och ska för detta ändamål betraktas som en behörig myndighet.
5. Administratörens behöriga myndighet ska vara ordförande för kollegiets möten, samordna dess verksamhet och säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan medlemmarna i kollegiet.
6. Administratörens behöriga myndighet ska skriftligen fastställa arrangemang inom ramen för kollegiet vad gäller följande frågor:
 - (a) Information som ska utbytas mellan de behöriga myndigheterna.
 - (b) Beslutsprocessen mellan de behöriga myndigheterna.
 - (c) De fall då de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra.
 - (d) Det bistånd som ska lämnas i enlighet med artikel 14.3 vid genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 14.1 a) och b).

Om administratören konstruerar mer än ett referensvärde kan administratörens behöriga myndighet inrätta ett enda kollegium för alla referensvärden som konstrueras av den administratören.

7. Om ingen överenskommelse kan nås beträffande de skriftliga arrangemangen enligt punkt 6, kan vilken medlem i kollegiet som helst, utom Esma, hänskjuta ärendet till Esma. Administratörens behöriga myndighet ska på lämpligt sätt beakta eventuella råd från Esma beträffande de skriftliga samordningsarrangemangen innan den godkänner deras slutliga utformning. De skriftliga samordningsarrangemangen ska redovisas i ett dokument som innehåller fullständiga motiveringar till varje betydande avvikelse från Esmas råd. Administratörens behöriga myndighet ska översända de skriftliga samordningsarrangemangen till kollegiets medlemmar och till Esma.
8. Innan några av de åtgärder som avses i artiklarna 14, 23, 24 och 31 vidtas ska administratörens behöriga myndighet rådfråga medlemmarna i kollegiet. Medlemmarna i kollegiet ska göra allt de kan för att nå en överenskommelse.

Beslut som fattats av administratörens behöriga myndighet om att vidta sådana åtgärder ska ta hänsyn till inverkan på de övriga behöriga myndigheterna och deras respektive medlemsstater, i synnerhet de potentiella effekterna på det finansiella systemets stabilitet i alla övriga berörda medlemsstater.

9. I avsaknad av en överenskommelse mellan medlemmarna i kollegiet om att vidta sådana åtgärder i enlighet med punkt 8 kan administratörens behöriga myndighet inom 15 arbetsdagar efter det att frågan anmäldes till kollegiet fatta ett beslut. Eventuella avvikelser i beslutet från de synpunkter som lämnats av de övriga medlemmarna i kollegiet och, i förekommande fall, Esma ska motiveras fullständigt. Administratörens behöriga myndighet ska utan otillbörligt dröjsmål underrätta kollegiet och Esma om sitt beslut.
10. Andra behöriga myndigheter än Esma får till Esma hänskjuta någon av följande situationer:
 - (a) Om en behörig myndighet inte har lämnat väsentlig information.
 - (b) Om administratörens behöriga myndighet efter en begäran i enlighet med punkt 3 har underrättat den ansökande myndigheten om att villkoren i den punkten inte är uppfyllda eller om den inte har fattat något beslut efter en sådan ansökan inom rimlig tid.
 - (c) Om de behöriga myndigheterna inte kunnat enas om de förhållanden som anges i punkt 6.
 - (d) Om referensvärdet är ett referensvärdet som är av kritisk betydelse, om det finns meningsskiljaktigheter avseende den åtgärd som har vidtagits i enlighet med artiklarna 14, 23, 24 och 31.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får Esma agera i enlighet med sina befogenheter i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma får också på eget initiativ bistå de behöriga myndigheterna med att utveckla en samstämmig samarbetspraxis i enlighet med artikel 19.1 andra stycket i den förordningen.

Artikel 35 *Samarbete med Esma*

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.
2. De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.
3. Esma ska utarbeta förslag på tekniska standarder för genomförande för att fastställa de förfaranden och format för informationsutbyte som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna det förslag på tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket till kommissionen senast den [...].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 36
Tystnadsplikt

1. Bestämmelserna om tystnadsplikt i punkt 2 ska gälla allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiell information i enlighet med denna förordning.
2. Tystnadsplikten ska gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten, eller för den myndighet eller det marknadsföretag eller den fysiska eller juridiska person som den behöriga myndigheten delegerat sina befogenheter till, inbegripet revisorer och experter som arbetar på myndighetens uppdrag.
3. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till någon annan person eller myndighet utom när detta föreskrivs i lag.
4. All information som utbyts mellan de behöriga myndigheterna enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftsförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom när den behöriga myndigheten vid den tidpunkt då informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut eller om det krävs för rättsliga förfaranden.

AVDELNING VII
DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 37
Utövandet av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 5.3, 7.3, 9.3, 11.4, 12.3, 16.2 och 23.7 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den [datum för ikraftträdandet av denna förordning].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 5.3, 7.3, 9.3, 11.4, 12.3, 16.2, och 23.7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten för de delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 5.3, 7.3, 9.3, 11.4, 12.3, 16.2 och 23.7 ska bara träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Article 38
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i den förordningen.

AVDELNING VIII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 39

Övergångsbestämmelser

1. En administratör som konstruerar ett referensvärde på [dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska ansöka om auktorisation i enlighet med artikel 23 inom [24 månader efter tillämpningsdatum].
2. En administratör som har lämnat in en ansökan om auktorisation i enlighet med punkt 1 får fortsätta att konstruera ett befintligt referensvärde om inte och i så fall fram till dess att auktoriseringen har avslagits.
3. Om ett befintligt referensvärde inte uppfyller kraven i denna förordning, men ändringar av referensvärdet för att uppfylla kraven i denna förordning skulle ge upphov till force majeure, häva eller på annat sätt bryta mot villkoren för ett finansiellt avtal eller finansiellt instrument som är knutet till referensvärdet ska punkt 4 i denna artikel tillämpas.
4. Användningen av ett referensvärde ska tillåtas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören är belägen till dess att referensvärdet är knutet till finansiella instrument och finansiella avtal värda högst 5 % av värdet av de finansiella instrument och finansiella avtal som var knutna till detta referensvärde vid tidpunkten för denna förordnings ikraftträdande. Inga finansiella instrument eller finansiella avtal ska kopplas till ett sådant befintligt referensvärde efter det att denna förordning trätt i kraft.

Artikel 40

Översyn

Senast den 1 juli 2018 ska kommissionen se över och till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning.

- (a) Driften och effektiviteten av det referensvärde som är av kritisk betydelse och systemet med obligatoriskt deltagande enligt artiklarna 13 och 14 samt definitionen av ett referensvärde som är av kritisk betydelse i artikel 3.
- (b) Effektiviteten av tillsynsordningen i avdelning VI och tillsynskollegiernas enligt artikel 34 och lämpligheten av att ett unionsorgan utövar tillsyn över vissa referensvärden.
- (c) Värdet av kraven på lämplighet enligt artikel 18.

Artikel 41

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [12 månader efter ikraftträdandet].

Artiklarna 13.1 och 34 ska dock tillämpas från och med [6 månader efter ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Avsnitt A Förvaltning och kontrollkrav för att säkerställa efterlevnaden av artikel 5.1

I. Förvaltning och krav avseende intressekonflikter för att säkerställa efterlevnaden av artikel 5.1 a

1. Konstruktionen av referensvärden ska i operativ och funktionell bemärkelse vara åtskild från de delar av administratörens övriga verksamhet som kan ge upphov till faktiska eller potentiella intressekonflikter. Om sådana konflikter inte kan hanteras måste referensvärdeskonstruktören avsluta all verksamhet och alla förbindelser som ger upphov till sådana konflikter eller sluta att konstruera referensvärdet.
2. Administratörer ska offentliggöra eller informera rapportörer, användare av referensvärdet och den relevanta behöriga myndigheten om alla befintliga eller potentiella intressekonflikter, inbegripet intressekonflikter som följer av vem som äger eller kontrollerar dem.
3. Administratörer ska fastställa lämpliga riktlinjer och rutiner för att upptäcka, offentliggöra, hantera, minska eller undvika intressekonflikter för att se till att referensvärdeskonstruktionen är oberoende och inte kan utsättas för otillbörlig påverkan. Riktlinjerna och rutinerna bör ses över regelbundet och uppdateras. De bör beakta och ta itu med intressekonflikternas allvar, graden av skönsmässighet i referensvärdesprocessen och de risker som referensvärdet medför, samt säkerställa följande:
 - (a) Att sekretessen hos information som rapporteras till eller sammanställs av administratören skyddas, om inte annat följer av kraven på offentliggörande och transparens i denna förordning.
 - (b) Att specifikt minska konflikter som beror på vem som äger eller kontrollerar administratören, eller på andra intressen inom gruppen eller till följd av andra personer som kan utöva inflytande eller kontroll över administratören när det gäller fastställande av referensvärdena.
4. Administratörer ska när det gäller deras medarbetare och andra fysiska personer vars tjänster står till deras förfogande eller under deras kontroll och som är direkt involverade i konstruktionen av ett referensvärde se till att
 - (a) de har de färdigheter, kunskaper och erfarenheter som krävs för arbetsuppgifterna och står under effektiv ledning och kontroll,
 - (b) de inte utsätts för otillbörligt inflytande eller intressekonflikter och att lönesättning och utvärdering av deras arbetsinsats inte skapar intressekonflikter eller på annat sätt påverkar referensvärdesprocessens frihet från otillbörlig påverkan,
 - (c) deras intressen och affärsförbindelser inte äventyrar administratörens funktioner,
 - (d) de inte kan påverka fastställandet av referensvärden genom att delta i anbud, offerter eller transaktioner, vare sig personligen eller för marknadsaktörers räkning,
 - (e) de måste följa effektiva rutiner för att kontrollera utbytet av information med andra medarbetare och andra som är involverade i verksamhet som

kan skapa en risk för intressekonflikter eller där informationen kan påverka referensvärdet.

5. Administratörer ska fastställa särskilda interna kontrollrutiner för att se till att medarbetare eller personer som fastställer referensvärdet inte utsätts för otillbörlig påverkan och att de är tillförlitliga, vilka åtminstone ska inkludera internt godkännande av ledningen innan referensvärdet sprids.
6. Punkterna 7 och 8 i detta avsnitt ska gälla där ingångsinformation tillförs från front office-funktioner, dvs. en avdelning, huvudgrupp, grupp eller personal från rapportörer eller något av dess dotterbolag som utför någon prissättnings-, handels-, försäljnings-, marknadsförings-, reklam-, värvnings-, strukturerings- eller förmedlingsverksamhet.
7. Om en administratör tar emot ingångsinformation från anställda i en front office-funktion ska denna även skaffa uppgifter från andra källor som kan bekräfta denna ingångsinformation.
8. Administratören får endast ta emot ingångsinformation från front office-funktioner om det finns tillfredsställande interna övervaknings- och verifieringsförfaranden för front office-funktionsdata som uppfyller följande krav:
 - (a) Ingångsinformation valideras innan den används för fastställandet av ett referensvärde, bland annat genom förfaranden för flera översyner genomförda av erfaren personal som kontrollerar ingångsinformation, samt interna godkännandeförfaranden genomförda av ledningen för de som lämnar in ingångsinformation.
 - (b) Fysisk åtskillnad av anställda i front office-funktioner och rapporteringsvägar.
 - (c) Fullständig genomgång av konflikthanteringsåtgärder för att identifiera, redovisa, hantera, mildra och undvika befintliga eller potentiella incitament för att manipulera eller på annat sätt påverka uppgifter, bland annat med hjälp av ersättning, och intressekonflikter mellan verksamhet i samband med inlämning av ingångsinformation och rapportörens eller någon av dennes filialers eller kunders andra verksamheter.

II. Övervakningskrav för att säkerställa efterlevnaden av artikel 5.1 b

9. Administratörer ska införa och upprätthålla en permanent och effektiv övervakningsfunktion som ska vara oberoende och ha några, eller alla, av följande uppgifter, som ska anpassas till referensvärdets komplexitet, användning och sårbarhet:
 - (a) Se över definitionen av och metoden för att konstruera referensvärdet.
 - (b) Övervaka eventuella ändringar av metoden för att konstruera referensvärdet och godkänna att administratören genomför ett samråd om sådana ändringar.
 - (c) Övervaka administratörens kontrollsystem och uppförandekod, samt hantering och användning av referensvärdet.
 - (d) Se över och godkänna rutiner för referensvärdets upphörande, inbegripet eventuellt samråd om upphörande.

- (e) Övervaka eventuella tredje parter som deltar i konstruktionen av referensvärdet, inbegripet beräknings- och spridningsombud.
- (f) Bedöma interna och externa revisioner och granskningar, samt följa upp genomförandet av fastställda åtgärder.
- (g) Övervaka ingångsinformation, rapportörer och administratörens åtgärder för att pröva och godkänna inrapporterad ingångsinformation.
- (h) Vidta effektiva åtgärder vid överträdelser av uppförandekoden.
- (i) Rapportera fel som begås av rapportörer eller administratörer som övervakningsfunktionen uppdagar och avvikande eller misstänkt ingångsinformation till relevanta behöriga myndigheter.

10. Övervakningsfunktionen ska utövas av följande:

- (a) Om administratören ägs eller kontrolleras av rapportörer eller användare, en separat nämnd eller kommitté, vars sammansättning garanterar dess oberoende och frånvaron av intressekonflikter. Om administratören ägs eller kontrolleras av rapportörerna bör en majoritet av kommittén inte utgöras av rapportörer. Om administratören ägs eller kontrolleras av användarna bör en majoritet av kommittén inte utgöras av användare.
- (b) Om administratören inte ägs eller kontrolleras av sina rapportörer eller användare, en intern nämnd eller kommitté. Medlemmarna i den interna nämnden eller kommittén får inte vara involverade i konstruktionen av det referensvärde som de övervakar.
- (c) Om administratören kan visa att kraven i leden a och b inte är proportionerliga med hänsyn till arten, komplexiteten och omfattningen av dess verksamhet för konstruktion av referensvärdet, och till riskerna och effekterna av referensvärdet, kan en fysisk person utöva övervakningsfunktionen. Denna person får inte vara involverad i konstruktionen av det referensvärde som denne övervakar.

11. Övervakningsfunktionen kan övervaka mer än ett referensvärde som konstrueras av en administratör, under förutsättning att den i övrigt uppfyller kraven i detta avsnitt.

III. Kontrollkrav för att säkerställa efterlevnaden av artikel 5.1 c

12. Administratörer ska se till att det finns ett lämpligt kontrollsystem för konstruktionen av referensvärdet. Kontrollsystemet bör stå i proportion till intressekonflikternas allvar, graden av skönsmässighet i referensvärdesprocessen och typen av ingångsinformation, samt säkerställa följande:

- (a) Förvaltningen av operationella risker.
- (b) Tillfredsställande och effektiva kontinuitets- och katastrofåterställningsplaner.

13. Om ingångsinformationen inte utgörs av transaktionsuppgifter ska administratören

- (a) fastställa åtgärder för att se till att rapportörerna följer uppförandekoden och gällande standarder för ingångsinformation,
- (b) fastställa åtgärder för att kontrollera ingångsinformationen, inbegripet kontroller innan referensvärdet offentliggörs och validering av ingångsinformation efter offentliggörande för att upptäcka fel och avvikelser.

14. Kontrollsystemet ska dokumenteras, ses över och vid behov uppdateras, och på begäran göras tillgängligt för användare och relevant behörig myndighet.

IV. Redovisningskrav för att säkerställa efterlevnaden av artikel 5.1 d

15. Administratörer ska utse en intern funktion med erforderlig förmåga att granska och rapportera om hur de följer metoden för att konstruera referensvärdet och denna förordning.
16. För kritiska referensvärden ska administratören utse en oberoende extern revisor som ska granska och rapportera om huruvida administratören följer referensmetodiken och denna förordning i de fall där storleken och komplexiteten hos administratörens referensvärdesverksamhet medför en stor risk för den finansiella stabiliteten.
17. Administratören ska på begäran av den berörda behöriga myndigheten eller en användare av referensvärdet lämna eller offentliggöra närmare uppgifter om de granskningar som avses i punkt 15 eller de revisioner som avses i punkt 16.
18. Administratörer ska dokumentera följande:
 - (a) All ingångsinformation.
 - (b) Hur ingångsinformationen har använts för att fastställa referensvärdet och den metod som har tillämpats.
 - (c) Skönsmässiga bedömningar som administratören har gjort vid fastställandet av referensvärdet, inbegripet en fullständig redogörelse av resonemanget bakom de skönsmässiga bedömningarna, dokumentation av när ingångsinformation inte har beaktats, i synnerhet om informationen uppfyllde kraven enligt referensvärdesmetoden, samt skälen till varför den inte beaktades.
 - (d) Uppgiftslämnare och de fysiska personer som administratörerna anställt för att fastställa referensvärden.
 - (e) Alla dokument som rör eventuella klagomål, inbegripet dokument som har lämnats av klagande och administratörens dokumentation.
 - (f) Registreringar av telefonsamtal eller elektronisk kommunikation mellan personer som är anställda av administratören och rapportörerna med avseende på referensvärdet.
19. Administratören ska arkivera information om det som anges i punkt 1 i minst fem år på ett sådant sätt att det är möjligt att återge och förstå alla delar av beräkningen av referensvärdet och att granska eller bedöma ingångsinformation, beräkningar och skönsmässiga bedömningar. Registreringar av telefonsamtal eller elektronisk kommunikation i enlighet med punkt 18 f ska på begäran överlämnas till berörda parter som deltagit i samtalet eller kommunikationen och ska sparas i tre år.
20. Administratören ska fastställa och offentliggöra förfaranden för att se till att klagomål som rör referensvärdet vidarebefordras, hanteras och i lämplig tid avgörs av en eller flera personer som inte har någon koppling till personer som har anknytning till klagomålet.

Avsnitt B Krav vid utkontraktering för att säkerställa efterlevnaden av artikel 6

1. Vid utkontraktering ska administratörer se till att följande villkor är uppfyllda:

- (a) Tjänsteleverantören ska ha förmåga, kapacitet och eventuell auktorisation som krävs enligt lag för att utföra de utkontrakterade funktionerna, tjänsterna eller verksamheterna tillförlitligt och professionellt.
- (b) Administratören ska vidta lämpliga åtgärder om det förefaller som om tjänsteleverantören inte utför funktionerna effektivt och i överensstämmelse med tillämpliga lagar och andra författningar.
- (c) Administratören ska inneha den sakkunskap som krävs för att effektivt övervaka de utlagda funktionerna och hantera riskerna i samband med utläggandet.
- (d) Tjänsteleverantören ska underrätta administratören om alla händelser som skulle kunna ha väsentlig påverkan på dess kapacitet att effektivt utföra de utlagda funktionerna i enlighet med tillämpliga lagar och andra författningar.
- (e) Tjänsteleverantören ska samarbeta med den relevanta behöriga myndigheten när det gäller den utkontrakterade verksamheten, och administratören och den relevanta behöriga myndigheten ska ha tillgång till uppgifter som rör den utkontrakterade verksamheten och till tjänsteleverantörens affärslokaler, och den relevanta behöriga myndigheten ska kunna utöva denna rättighet.
- (f) Administratören ska kunna säga upp arrangemangen vid behov.

Avsnitt C Data- och metodikkrav för att säkerställa efterlevnaden av artikel 7.1

I. Krav på tillräckliga och korrekta data och representativa rapportörer för att säkerställa efterlevnaden av artikel 7.1 a och b

1. Administratören ska se till att kontrollerna avseende ingångsinformation omfattar följande:
 - (a) Kriterier som anger vem som får lämna ingångsinformation till administratören och en process för val av rapportörer.
 - (b) En process för att bedöma rapportörens ingångsinformation och hindra rapportören från att lämna ytterligare ingångsinformation, eller andra sanktioner för underlåtenhet att uppfylla kraven som i tillämpliga fall kan tillämpas på rapportören.
 - (c) En process för att validera ingångsinformationen, bl.a. mot andra indikatorer eller data, för att säkerställa att den inte har utsatts för otillbörlig påverkan och är rättvisande.

II. Heltäckande och tillförlitliga metodikkrav för att säkerställa efterlevnaden av artikel 7.1 d

2. Vid utvecklingen av referensvärdesmetodiken ska referensvärdesadministratören
 - (a) ta hänsyn till bl.a. marknadens storlek och normala likviditet, handels transparens och marknadsaktörernas ställning, marknadskoncentration, marknadsdynamik och om eventuella urval är tillräckliga för att ge en representativ bild av den ekonomiska realitet som referensvärdet är avsett att mäta,
 - (b) fastställa vad som utgör en aktiv marknad för tillämpning av det referensvärdet, och

- (c) fastställa prioriteringen mellan olika typer av ingångsinformation.
- 3. Administratörer ska använda referensvärdesmetoder som är
 - (a) noggranna, fortlöpande och kan valideras, bl.a. genom kontroller i efterhand, och
 - (b) uthålliga och garanterar att referensvärdet kan beräknas utifrån största möjliga antal omständigheter.
- 4. Administratörer ska ha tydliga och offentliga system som anger under vilka omständigheter ingångsinformationens kvantitet eller kvalitet inte uppfyller den standard som krävs för att ett rättvisande och tillförlitligt referensvärde ska kunna beräknas, och som anger om och hur referensvärdet i så fall kommer att beräknas.

III. Krav på öppenhet och insyn för att säkerställa efterlevnaden av artikel 7.1 e

- 5. Administratörer ska fastställa hur samråd om ändringar av metodiken ska genomföras. Administratörer ska offentliggöra förfaranden för och motiveringar till föreslagna väsentliga ändringar av sina metoder, inbegripet en definition av vad som utgör en väsentlig ändring och när användare ska underrättas om ändringar. Dessa förfaranden ska säkerställa att
 - (a) ändringar förhandsanmäls och en tydlig tidsram anges så att det finns möjlighet att analysera och framföra synpunkter på effekterna av föreslagna ändringar, och
 - (b) synpunkter, och administratörens svar på dessa synpunkter, ska vara tillgängliga efter samrådet, utom när sekretess har begärts.

Avsnitt D Uppförandekodskrav för att säkerställa efterlevnaden av artikel 9

- 1. Den uppförandekod som ska upprättas enligt artikel 9 ska åtminstone omfatta följande
 - (a) Krav som är nödvändiga för att se till att ingångsinformationen lämnas i enlighet med artiklarna 7 och 8. Vem som får rapportera ingångsinformation till administratören och rutiner för att utvärdera rapportörer och uppgiftslämnare, samt för godkännande av uppgiftslämnare.
 - (b) Riktlinjer för att garantera att rapportörer lämnar all relevant ingångsinformation.
 - (c) System och kontroller som rapportören måste införa, däribland
 - rutiner för inlämnande av ingångsinformation, inbegripet krav på rapportören att ange om ingångsinformationen utgörs av transaktionsuppgifter och om den uppfyller administratörens krav,
 - strategier för hur ingångsinformation väljs ut,
 - eventuella krav på validering av ingångsinformation innan den lämnas till administratören,
 - riktlinjer för dokumentation,
 - krav på rapportering av misstänkt ingångsinformation,
 - krav på konflikthantering.
- 2. Administratörer ska se till att uppförandekoden överensstämmer med denna förordning.

Avsnitt E Krav avseende rapportörens förvaltning och kontroller, som ska tillämpas på övervakade rapportörer för att säkerställa efterlevnaden av artikel 11

1. Övervakade rapportörer ska ha effektiva system och kontroller för att säkerställa att all ingångsinformation som rapporteras till administratören är tillförlitlig och skyddad mot otillbörlig påverkan, inbegripet följande:
 - (a) Kontroller av vem som får lämna ingångsinformation till en administratör, vilka om proportionerligt ska innefatta en process för godkännande av en fysisk person som är överordnad uppgiftslämnaren.
 - (b) Lämplig utbildning för uppgiftslämnare som åtminstone omfattar denna förordning och [förordningen om marknadsmissbruk].
 - (c) Konflikt hanteringsåtgärder, vilka om lämpligt ska innefatta åtgärder för att fysiskt skilja medarbetare åt och åtgärder för att beakta hur incitament till manipulering av referensvärden som beror på ersättningspolicy kan undanröjas.
 - (d) Sparande under lämplig tid av kommunikation i samband med lämnandet av ingångsinformation.
2. Om ingångsinformationen inte utgörs av transaktionsuppgifter ska de övervakade rapportörerna utöver de system och kontroller som avses i punkt 1 fastställa en policy för hur skönsmässiga bedömningar får göras och spara motiveringen till sådana skönsmässiga bedömningar, med hänsyn till typen av referensvärde och ingångsinformation, om det är proportionellt.

Avsnitt F Krav avseende referensvärdesdeklarationer för att säkerställa efterlevnaden av artikel 15

Referensvärdesdeklarationen ska åtminstone innehålla följande:

- (a) Definitioner av alla nyckeltermerna som rör referensvärdet.
- (b) Skälen till varför en metod har valts och rutiner för översyn och godkännande av metoden.
- (c) Kriterier och rutiner för att fastställa referensvärdet, inbegripet en beskrivning av ingångsinformationen, hur olika typer av ingångsinformation rangordnas, eventuella extrapoleringsmodeller eller extrapoleringsmetoder som används och rutin för omviktning av de olika beståndsdelarna av ett referensvärdes index.
- (d) Kontroller och regler för alla skönsmässiga bedömningar som görs av administratören eller rapportörer i syfte att se till att sådana bedömningar görs på ett enhetligt sätt.
- (e) Rutiner för att fastställa referensvärdet under perioder av påfrestningar eller perioder då källorna till uppgifter om transaktioner kan vara otillräckliga, oriktiga eller otillförlitliga, samt vilka begränsningar referensvärdet kan ha under sådana perioder.
- (f) Rutiner för att hantera fel i ingångsinformationen eller i fastställandet av referensvärdet, inbegripet när referensvärdet måste fastställas på nytt.

BILAGA II

Referensräntor

1. Denna bilaga gäller interbankräntornas referensvärden.
2. Följande krav ska vara tillämpliga utöver eller i stället för dem som anges i bilaga I

Rättvisande och tillräckliga uppgifter

3. Punkterna 4 och 5 ska tillämpas på interbankräntornas referensvärden där ingångsinformationen utgörs av uppskattningar eller bud.
4. Vid tillämpning av artikel 7.1 a ska transaktionsuppgifter avse
 - (a) en rapportörs transaktioner som motsvarar kraven på ingångsinformation i uppförandekoden i
 - depositmarknaden för lån mellan banker utan säkerhet,
 - andra depositmarknader för t.ex. bankcertifikat och företagscertifikat utan säkerhet, och
 - andra närliggande marknader för OIS-kontrakt (overnight index swaps), repor, valutaterminer, ränteterminer och optioner, samt centralbankstransaktioner.
 - (b) Rapportörers observationer av tredjeparts deltagande i de transaktioner som beskrivs i punkt 2 a.
5. Om de transaktionsuppgifter som avses i punkt 1 är otillräckliga får enligt artikel 7.1 a de priser som tredje part erbjuder rapportörer på samma marknader och expertutlåtanden användas som ingångsinformation. Ingångsinformationen får även anpassas för att bli representativ för, och överensstämma med, marknaden för inlåning mellan banker. Ingångsinformationen i punkt 1 får särskilt anpassas genom tillämpning av följande kriterier:
 - (a) Transaktionernas närhet i tiden till lämnandet av ingångsinformation och effekten av eventuella marknadshändelser mellan det att transaktionerna ägde rum och ingångsinformationen lämnades in.
 - (b) Interpolering eller extrapolering från transaktionsuppgifter.
 - (c) Anpassningar för att ta hänsyn till förändringar som avser rapportörernas och andra marknadsaktörers kreditvärdighet.

Transparens när det gäller ingångsinformation

6. Om ingångsinformationen utgörs av uppskattningar ska administratören offentliggöra ingångsinformationen tre månader efter det att den har lämnats eller i annat fall i enlighet med artikel 16.

Övervakningsfunktion

7. Punkterna 7–9 i bilaga I avsnitt A ska inte tillämpas.
8. Administratörer ska ha en oberoende övervakningskommitté. Rapportörer ska utgöra en minoritet av medlemmarna i övervakningskommittén. Närmare uppgifter om medlemmarna ska vara offentliga, liksom eventuella deklarerationer om intressekonflikter och processer för val eller nominering av medlemmar till övervakningskommittén.

9. Övervakningskommittén ska hålla möten minst varannan månad och kort därefter offentliggöra ett öppet protokoll.
10. Övervakningsfunktionen ska ha följande uppgifter:
 - (a) Se över definitionen av och metoden för att konstruera referensvärdet.
 - (b) Övervaka eventuella ändringar av metoden för att konstruera referensvärdet och godkänna att administratören genomför ett samråd om sådana ändringar.
 - (c) Övervaka administratörens kontrollsystem och uppförandekod, samt hantering och användning av referensvärdet.
 - (d) Se över och godkänna rutiner för referensvärdets upphörande, inbegripet eventuellt samråd om upphörande.
 - (e) Övervaka eventuella tredje parter som deltar i konstruktionen av referensvärdet, inbegripet beräknings- och spridningsombud.
 - (f) Bedöma interna och externa revisioner och granskningar, samt följa upp genomförandet av fastställda åtgärder.
 - (g) Övervaka ingångsinformation och rapportörer och administratörens åtgärder för att pröva och godkänna inrapporterad ingångsinformation.
 - (h) I lämpliga fall besluta om sanktioner för överträdelser av uppförandekoden.
 - (i) Rapportera fel som begås av rapportörer eller administratörer som de får kännedom om och avvikande eller misstänkt ingångsinformation till relevanta behöriga myndigheter.

Revision

11. Punkterna 15 och 16 i bilaga I avsnitt A ska inte tillämpas.
12. En extern revision av administratörerna ska genomföras första gången sex månader efter det att uppförandekoden infördes och därefter vartannat år. Övervakningskommittén kan kräva en extern revision av rapporterande företag om den är missnöjd med deras agerande i något avseende.

Uppförandekod

13. Uppförandekoden ska utförligt beskriva den process genom vilken ingångsinformationen lämnas, vilket förutom kraven i bilaga I avsnitt D ska inbegripa följande:
 - (a) Användning av uppgifter om transaktioner mellan banker, andra transaktioner och andra relevanta och närliggande marknader som kan ligga till grund för en noggrann bedömning av marknaden för lån mellan banker.
 - (b) Ett krav på rättvisande intern dokumentation av alla transaktioner på interbankmarknaden och andra relevanta marknader, samt ett krav på att denna dokumentation regelbundet och på begäran ska överlämnas till administratören av referensvärdet och dennes övervakningskommitté.
 - (c) Rutiner för validering av ingångsinformation innan den offentliggörs och för styrkande av ingångsinformation efter offentliggörande.
 - (d) Policy för utbildning av uppgiftslämnare, inbegripet vad som ska beaktas vid bedömning av ingångsinformation och hur expertutlåtanden ska användas, samt deras föreskrivna skyldigheter.

- (e) Ett krav på utbildning av handlare som handlar med derivat som hänvisar till referensvärdena, med närmare uppgifter om deras roll i bedömningsprocessen och oacceptabla kontakter med uppgiftslämnare.
- (f) Ett krav på alla rapportörer att de ska införa rutiner för rapportering av misstänkt information till administratören av referensvärdet och dennes övervakningskommitté.

Rapportörernas system och kontroller

- 14. Följande krav ska tillämpas på rapportörer utöver de krav som fastställs i bilaga I avsnitt E.
- 15. Varje rapportörs uppgiftslämnare och deras närmaste överordnade ska i skrift bekräfta att de har läst och ska följa uppförandekoden.
- 16. Rapportörens system och kontroller ska omfatta följande:
 - (a) En beskrivning av ansvarsfördelningen inom varje företag, inbegripet interna rapporteringsvägar och ansvarsområden, var uppgiftslämnare och chefer befinner sig och namn på relevanta personer och deras ställföreträdare.
 - (b) Interna rutiner för att godkänna rapportering av ingångsinformation.
 - (c) Disciplinära åtgärder vid försök att manipulera, eller underlåtenhet att rapportera faktisk manipulation eller manipulationsförsök av parter utanför rapporteringsprocessen.
 - (d) Effektiva rutiner för att hantera intressekonflikter och kommunikationskontroller både hos rapportörer och mellan rapportörer och andra tredje parter för att undvika olämpligt externt inflytande över dem som ansvarar för att lämna uppgifter om mått. Uppgiftslämnare ska arbeta på platser som är fysiskt åtskilda från personer som handlar med räntederivat.
 - (e) Effektiva rutiner för att förhindra eller kontrollera utbyte av information mellan personer som är involverade i verksamhet som medför en risk för intressekonflikter, om utbytet av informationen kan påverka den referensvärdesinformation som rapporteras.
 - (f) Regler för att undvika hemlig samverkan mellan rapportörer och mellan rapportörer och administratörer av referensvärden.
 - (g) Åtgärder för att förhindra, eller begränsa möjligheten för, att personer får ett olämpligt inflytande över hur personer som deltar i sammanställningen av ingångsinformation utför denna uppgift.
 - (h) Undanröjande av alla direkta samband mellan lönen för medarbetare som arbetar med sammanställningen av ingångsinformation och lönen för, eller de intäkter som genereras av, personer som arbetar med annan verksamhet, i fall där det kan uppstå en intressekonflikt mellan dessa verksamheter.
 - (i) Kontroller för att upptäcka eventuella reverserade transaktioner efter det att ingångsinformationen har inlämnats.
- 17. Rapportörer ska utförligt dokumentera följande:
 - (a) Alla relevanta aspekter när det gäller rapporteringen av ingångsinformation.
 - (b) Processen för att fastställa och godkänna ingångsinformation.
 - (c) Namn på uppgiftslämnarna och deras ansvarsområden.

- (d) All kommunikation mellan uppgiftslämnarna och andra personer, däribland interna och externa handlare och mäklare, som rör fastställandet eller rapporteringen av ingångsinformation.
 - (e) Uppgiftslämnarnas kontakter med administratören eller beräkningsombudet.
 - (f) Eventuella frågor rörande ingångsinformationen och resultatet av dessa frågor.
 - (g) Känslighetsrapporter för ränteswappar och andra derivat i handelslagret när det finns en betydande exponering mot referensräntor för lån mellan banker som ingår i ingångsinformationen.
 - (h) Resultat av eventuella interna och externa revisioner.
18. Dokumentation ska sparas på ett medium som gör den lagrade informationen tillgänglig i framtiden och det ska finnas en dokumenterad verifieringskedja.
 19. Rapportörens funktion för regelefterlevnad ska regelbundet rapportera alla undersökningsresultat till ledningen, bl.a. om reverserade transaktioner.
 20. Ingångsinformationen och rutinerna ska regelbundet ses över internt.
 21. En extern revision av rapportörernas ingångsinformation, efterlevnad av uppförandekoden och av bestämmelserna i denna förordning ska genomföras första gången sex månader efter det att uppförandekoden infördes och därefter vartannat år.

BILAGA III

Råvaruindex

Denna bilaga är tillämplig på ”råvaruindex”, vilket är ett referensvärde där den underliggande tillgången vid tillämpning av artikel 3.1 c är en råvara i den mening som avses i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006²⁸.

Metod

1. Vid tillämpning av artiklarna 8, 9 och 16 ska metoden och beskrivningen av metoden i referensvärdesdeklarationen omfatta följande:
 - (a) Alla kriterier och förfaranden som används för att konstruera referensvärdet, inbegripet hur administratören använder ingångsinformationen, t.ex. den särskilda volymen, avslutade och rapporterade transaktioner, anbud, offerter och annan marknadsinformation i sin bedömning och/eller sina bedömningsperioder, varför en särskild referensenhet används, hur administratören samlar in sådan ingångsinformation, riktlinjer för bedömarnas skönmässiga bedömningar och alla annan information, såsom antaganden, modeller och/eller extrapoleringar från insamlad information som beaktas i bedömningar.
 - (b) Förfaranden och praxis som ska säkerställa att skönmässiga bedömningar görs på ett enhetligt sätt.
 - (c) Den relativa vikt som ska fästas vid varje kriterium som används i beräkningen av referensvärdet, i synnerhet typen av marknadsinformation som används och typen av kriterium som används för att vägleda bedömningen i syfte att säkra kvalitet och skydd mot otillbörlig påverkan i beräkningen av referensvärdet.
 - (d) Kriterier som anger den minsta mängd transaktionsuppgifter som krävs för att beräkna ett visst referensvärde. Om ingen gräns anges ska det anges varför en minimigräns inte har fastställts, samt förfaranden om det inte finns några transaktionsuppgifter.
 - (e) Kriterier för bedömningsperioder då de inlämnade uppgifterna understiger den rekommenderade minimigränsen för transaktionsuppgifter eller administratörens kvalitetsstandarder, inbegripet alternativa bedömningsmetoder såsom teoretiska skattningsmodeller.
 - (f) Kriterier för att se till att ingångsinformation lämnas i rätt tid och för hur den ska lämnas: elektroniskt, per telefon eller på annat sätt.
 - (g) Kriterier och rutiner för bedömningsperioder när en eller flera rapportörer lämnar marknadsinformation som utgör en betydande del av den samlade ingångsinformationen för det berörda referensvärdet. Administratören ska i sina kriterier och rutiner även fastställa vad som utgör en betydande del för beräkningen av varje referensvärde.
 - (h) Kriterier enligt vilka transaktionsuppgifter kan exkluderas från beräkningen av referensvärdet.
2. Administratören ska offentliggöra följande:

²⁸ EUT L 241, 2.9.2006, s. 1.

- (a) Skälen till varför en viss metod har valts, inbegripet eventuella prisjusteringsmetoder och en motivering till varför den tidsperiod under vilken ingångsinformation godtas är en tillförlitlig indikator för fysiska marknadsvärden.
- (b) Rutin för intern granskning och godkännande av en given metod, samt hur ofta denna granskning görs.
- (c) Rutin för extern granskning av en given metod, inbegripet rutiner för att få marknaden att godta metoden genom samråd med användare kring viktiga förändringar av processer för att beräkna referensvärden.

Ändringar av metoden

3. Administratörer ska i enlighet med artikel 7.1 e införa och offentliggöra för användarna tydliga rutiner för och skälen till alla planerade väsentliga ändringar av sina metoder. Rutinerna ska vara förenliga med administratörernas överordnade mål att garantera att deras referensvärdesberäkningar även i fortsättningen är skyddade mot otillbörlig påverkan och att genomföra förändringar som syftar till att en viss marknad ska fungera väl. Sådana rutiner ska föreskriva följande:
 - (a) På förhand ge användarna en tydlig tidsram som ger dem tillräcklig möjlighet att analysera och lämna synpunkter på effekterna av sådana planerade ändringar, med beaktande av administratörens uppskattning av de allmänna omständigheterna.
 - (b) Att användarnas synpunkter, och administratörens svar på dessa synpunkter, ska göras tillgängliga för alla marknadsaktörer efter ett visst samråd, utom när den som har lämnat synpunkterna har begärt sekretess.
4. Administratörer ska regelbundet granska sina metoder för att se till att de ger en god bild av den fysiska marknad som bedömningen avser och ha en process för att beakta relevanta användares synpunkter.

Referensvärdesberäkningarnas kvalitet och frihet från otillbörlig påverkan

5. Administratörer ska i enlighet med artiklarna 8 och 9 göra följande:
 - (a) Fastställa kriterier som definierar den fysiska råvara som metoden avser.
 - (b) Prioritera ingångsinformation i följande ordning, där detta är förenligt med administratörens metoder:
 - (1) Avslutade och rapporterade transaktioner.
 - (2) Köp- och säljkurser.
 - (3) Annan information.Om avslutade och rapporterade transaktioner inte prioriteras ska skälen förklaras i enlighet med punkt 6 b.
 - (c) Använda tillräckliga mått som är avsedda att utgå från den marknadsinformationen som inlämnats och beaktats i en referensvärdesberäkning, som ska vara äkta, dvs. de parter som har lämnat marknadsinformationen har genomfört, eller är beredda att genomföra, sådana transaktioner som marknadsinformationen avser och avslutade transaktioner har genomförts på affärsmässig basis, varvid särskild uppmärksamhet ska ägnas transaktioner mellan närstående aktörer.

- (d) Fastställa och följa rutiner för att upptäcka avvikande eller misstänkta transaktionsuppgifter och för att dokumentera beslut om att exkludera transaktionsuppgifter från administratörens referensvärdesberäkning.
 - (e) Uppmuntra rapportörer att lämna all marknadsinformation som uppfyller administratörens kriterier för den berörda beräkningen. Administratörer ska i den mån de kan och det är rimligt försöka se till att de uppgifter som lämnas är representativa för de transaktioner som rapportörerna faktiskt har avslutat, och
 - (f) Tillämpa ett system med lämpliga åtgärder för att se till att rapportörer uppfyller administratörens krav på marknadsinformationens kvalitet och frihet från otillbörlig påverkan.
6. Administratörer ska i samband med varje beräkning redogöra för och offentliggöra följande, i den mån det är möjligt utan att det påverkar det planerade offentliggörandet av referensvärdet:
- (a) En kortfattad förklaring som är tillräcklig för att göra det möjligt för en referensvärdesanvändare eller behörig myndighet att förstå hur beräkningen gjordes och som åtminstone anger storleken och likviditeten avseende den fysiska marknad som ska bedömas (t.ex. transaktionernas antal och volym), volymbredd och genomsnittsvolym, prisintervall och genomsnittspris, indikativa uppgifter om hur stor procentuell andel varje typ av marknadsinformation som ingår i beräkningen utgör. Villkor avseende prissättningsmetoden ska inkluderas, såsom ”transaktionsbaserad”, ”spread-baserad” eller ”interpolerad/extrapolerad”.
 - (b) En kortfattad förklaring om i vilken mån, och på vilka grunder, bedömningar gjordes under beräkningen, t.ex. att uppgifter som i övrigt uppfyllde kraven för den relevanta beräkningsmetoden exkluderades, att priser baserades på spreadar eller interpolering/extrapolering, eller att anbud eller offerter som översteg de avslutade transaktionerna viktades.

Rapporteringsprocessens frihet från otillbörlig påverkan

7. Administratörer ska i enlighet med artikel 5 göra följande:
- (a) Fastställa kriterier för vem som får lämna marknadsinformation till administratören.
 - (b) Ha rutiner för kvalitetskontroll i syfte att kontrollera identiteten hos rapportörer eller medarbetare hos rapportörer som rapporterar ingångsinformation och att dessa är behöriga att rapportera ingångsinformation för rapportörens räkning.
 - (c) Fastställa kriterier för vilka medarbetare hos en rapportör som får lämna ingångsinformation till en administratör för rapportörens räkning. Uppmuntra rapportörer att skicka transaktionsuppgifter från back office-funktioner och försöka hitta uppgifter som styrker dessa från andra källor om transaktionsuppgifterna kommer direkt från en handlare.
 - (d) Införa interna kontroller och skriftliga rutiner för att upptäcka kommunikation mellan rapportörer och beräkningsansvariga som syftar till att påverka en beräkning till förmån för en viss handelsposition (hos rapportören, dennes anställda eller en tredje part), som syftar till att få den beräkningsansvarige att bryta mot rapportörens regler eller riktlinjer eller att upptäcka rapportörer som lämnar avvikande eller misstänkta transaktionsuppgifter. Dessa rutiner ska omfatta bestämmelser enligt vilka administratören kan besluta om en mer

långtgående utredning av rapportörens företag. Kontrollerna ska innefatta dubbelkontroller av marknadsindikatorer för att validera inlämnad information.

Beräkningsansvariga

8. Administratörer ska i enlighet med artikel 5 göra följande:
 - (a) Anta och ha tydliga interna regler och riktlinjer för val av beräkningsansvariga, inbegripet minimikrav på utbildning, erfarenheter och kvalifikationer, samt en process för regelbunden översyn av deras kompetens.
 - (b) Ha kontinuitets- och successionsplaner för sina beräkningsansvariga för att se till att beräkningarna görs på ett enhetligt sätt och av medarbetare som besitter relevanta kunskaper.
 - (c) Införa interna kontrollrutiner för att säkra beräkningarnas frihet från otillbörlig påverkan och tillförlitlighet. Sådana interna kontroller och rutiner ska åtminstone förutsätta fortlöpande övervakning av beräkningsansvariga för att se till att metoden tillämpas på rätt sätt.

Verifieringskedjor

9. Administratörer ska i enlighet med artikel 5 ha regler och rutiner för samtidig dokumentation av relevant information, däribland följande:
 - (a) All marknadsinformation.
 - (b) Bedömningar som beräkningsansvariga gör i samband med beräkningen av varje referensvärde.
 - (c) Om en viss transaktion som i övrigt uppfyllde den relevanta metodens krav har exkluderats från beräkningen, och skälen till detta.
 - (d) Identiteten hos varje beräkningsansvarig och varje annan person som lämnat eller på annat sätt genererat någon av den information som avses i leden a, b eller c.
10. Administratörer ska i enlighet med artikel 5 ha regler och rutiner för att se till att en verifieringskedja för relevant information sparas i minst fem år för att dokumentera hur beräkningarna görs.

Intressekonflikter

11. Administratörers policy och rutiner när det gäller intressekonflikter ska i enlighet med artikel 5 uppfylla följande krav:
 - (a) Se till att beräkningarna av referensvärden inte påverkas av att det föreligger eller kan uppstå kommersiella eller personliga affärsförbindelser eller intressen mellan administratörer eller dem närstående företag, anställda, kunder, marknadsaktörer eller personer som har anknytning till dessa.
 - (b) Se till att administratörens anställdas personliga intressen och affärskontakter inte tillåts skada administratörens funktion, t.ex. uppdrag utanför arbetsplatsen, resor och underhållning, gåvor och bjudningar som administratörens kunder eller andra aktörer på råvarumarknaden erbjuder.
 - (c) När det gäller konstaterade konflikter se till att administratörens funktioner skiljs åt på lämpligt sätt när det gäller övervakning, ersättning, systemåtkomst och informationsflöden.

- (d) Skydda sekretessen hos information som rapporteras eller sammanställs av administratören, om inte annat följer av de krav på offentliggörande som administratören måste uppfylla.
 - (e) Se till att administratörens chefer, beräkningsansvariga och övriga anställda inte kan påverka beräkningen av ett referensvärde genom att delta i anbud, offerter eller affärer, vare sig personligen eller för marknadsaktörers räkning.
 - (f) Effektivt hantera konstaterade intressekonflikter som kan föreligga mellan deras konstruktion av referensvärden (inbegripet alla anställda som gör eller på annat sätt deltar i beräkningen av ett referensvärde) och deras övriga verksamhet.
12. Administratörer ska se till att det finns rutiner och mekanismer inom deras övriga affärsverksamhet som minimerar risken att intressekonflikter kan påverka referensvärdesberäkningarnas frihet från otillbörlig påverkan.
13. Administratörer ska se till att de har åtskilda rapporteringsvägar för sina chefer, beräkningsansvariga och övriga anställda och från chefer till den högsta ledningen och styrelsen för att säkerställa följande:
- (a) Att administratören på ett tillfredsställande sätt uppfyller förordningens krav.
 - (b) Att det finns en tydlig definition av ansvarsområden och att det inte föreligger, eller upplevs föreligga, några motsättningar mellan dem.
14. Administratörer ska informera användarna så snart de får kännedom om intressekonflikter som är en följd av deras ägarförhållanden.

Klagomål

15. Administratörer ska i enlighet med artikel 5 införa och offentliggöra skriftliga förfaranden för att ta emot, utreda och dokumentera klagomål som görs avseende en beräkningsprocess. Sådana klagomålssystem ska sörja för följande:
- (a) Administratörer ska ha ett system som beskrivs i en skriftlig policy för hantering av klagomål som gör att användare kan inkomma med klagomål om beräkningar av ett visst referensvärde är representativa för marknadsvärdet, om planerade ändringar av referensvärdesberäkningen, om metoden för att beräkna ett visst referensvärde och om andra beslut rörande referensvärdesberäkningen som konstruktören fattar.
 - (b) Administratörer ska se till att deras skriftliga policy för hantering av klagomål bl.a. omfattar en process och en planerad tidsplan för hanteringen av klagomål.
 - (c) Formella klagomål som riktas till en administratör och dennes anställda ska utredas av administratören på ett snabbt och rättvist sätt.
 - (d) Utredningen ska inte göras av medarbetare som kan vara berörda av föremålet för klagomålet.
 - (e) Administratörer ska ha som mål att genomföra utredningen omedelbart.
 - (f) Administratörer ska skriftligen och inom rimlig tid informera klaganden och andra relevanta parter om resultatet av utredningen.
 - (g) En oberoende tredje part som utses av administratören kan anlitas om klaganden är missnöjd med hur ett klagomål har hanterats av den relevanta administratören eller med administratörens beslut senast sex månader efter det att det ursprungliga klagomålet inkom.

- (h) Alla handlingar som rör ett klagomål, däribland uppgifter som lämnats in av klaganden samt handläggarnas egna register, ska sparas i minst fem år.
16. Tvister om fastställda dagspriser som inte är formella klagomål ska lösas av administratören med hjälp av lämpliga standardförfaranden. Om ett klagomål leder till en prisförändring ska detta meddelas marknaden så fort som möjligt.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

Förslagets eller initiativets beteckning

Europaparlamentets och rådets förordning om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal

Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁹

Inre marknaden – finansmarknader

Typ av förslag eller initiativ

Ny åtgärd

Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁰

Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

Mål

Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Stärka investerarnas förtroende. Minska risken för marknadsstörningar. Minska systemriskerna.

Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifika mål:

- Minska risken för manipulering av referensvärden

- Se till att de referensvärden som används är väl underbyggda och representativa

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

De ovan angivna specifika målen förutsätter att följande operativa mål uppnås:

- Begränsa incitament och möjligheter att manipulera referensvärden

- Minimera utrymmet för skönmässiga bedömningar - se till att referensvärden baseras på tillräcklig och representativ information

- Se till att det finns en stabil styrning och kontroller för att hantera risker

- Ökad öppenhet och insyn och användning av referensvärden när det är ändamålsenligt

- Säkra en effektiv tillsyn

Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslaget ska

²⁹ Verksamhetsbaserad förvaltning Activity-Based Management – ABB: med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

³⁰ I den mening som avses i artikel 49.6 a och b i budgetförordningen.

- reglera konstruktionen av referensvärden och lämnandet av ingångsinformation för konstruktionen av referensvärden,
- se till att det finns en tillfredsställande styrning och kontroller i konstruktionen av referensvärden och att intressekonflikter undviks,
- se till att de metoder och ingångsinformation som används för att konstruera referensvärden är väl underbyggda och tillförlitliga,
- se till att det finns en tillfredsställande styrning och kontroller när det gäller rapporteringen av information till referensvärden och att intressekonflikter undviks,
- se till att referensvärden konstrueras på ett transparent sätt,
- se till att en lämplighetsprövning görs när referensvärden används för prissättningen av finansiella avtal med konsumenter.

Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

1. Minska risken för manipulering av referensvärden

- Antal överträdelser av förordningen om marknadsmissbruk som rör referensvärden
- Antal fall där beslut har fattas om påföljder och böter
- Antal inspektioner på plats
- Antal tillsynsåtgärder

2. Se till att de referensvärden som används är väl underbyggda och representativa

- Antal överträdelser av bestämmelserna
- Antal fall där beslut har fattas om påföljder och böter
- Antal inspektioner på plats
- Antal tillsynsåtgärder
- Antal civilrättsliga processer som användare av referensvärdet har inlett mot administratörer och rapportörer för underlåtenhet att följa denna förordning
- Antal klagomål som kommissionen har mottagit från användare av referensvärden

Motivering till förslaget eller initiativet

Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Genom tillämpningen av förordningen i medlemsstaterna

- kommer risken att referensvärden manipuleras att minska,
- kommer det att säkerställas att de referensvärden som används är väl underbyggda och representativa.

Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Referensvärden är gränsöverskridande vad gäller deras användning och konstruktion. Så länge det saknas ett regelverk på EU-nivå är enskilda länders agerande ineffektivt eftersom det inte finns någon skyldighet eller något incitament för medlemsstaterna att samarbeta med varandra och bristen på ett sådant samarbete lämnar utrymme för regelarbitrage. Genom att EU agerar säkerställs att frågan hanteras på ett enhetligt och samordnat sätt som minimerar den ineffektivitet som annars skulle uppstå på grund av skillnader i hantering samt risken för regelarbitrage.

Erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Referensvärden liknar kreditbetyg i den meningen att båda används som referenser för investeringar och finansiella avtal. I båda fallen har finanskrisen visat hur tvivel om huruvida de är rättvisande och fria från otillbörlig påverkan kan undergräva marknaderna och skada både den reala ekonomin och investerare. Detta förslag bygger på de erfarenheter som har gjorts när det gäller reglering av kreditvärderingsinstitut, särskilt vilka reglerings- och tillsynsstrukturer och krav på styrning som är mest effektiva.

Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Detta förslag leder till betydande synergieffekter tillsammans med förslaget till en förordning om marknadsmissbruk (i artiklarna 2.3 d och 8.1 d) direktivet om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk, vilka gör klart att all manipulering av referensvärden är en klar och tydlig överträdelse av lagen som kan leda till administrativa eller straffrättsliga påföljder. Även förordningen om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi fastställer att det är olagligt att manipulera referensvärden som används för grossistenergiprodukter. Dessa rättsakter handlar om enskildas agerande när det gäller manipulering av referensvärden, medan detta förslag handlar om brister i regelverket för konstruktionen av referensvärden som gör det lättare att manipulera referensvärden.

Användning av, och insyn i, referensvärden regleras genom direktivet om marknader för finansiella instrument och genomförandeförordningen till detta direktiv, direktivet om prospekt och genomförandeförordningen till detta direktiv, samt direktivet om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper och dessa rättsakter kompletterar därmed bestämmelserna i detta förslag

Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.

Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

Förslag eller initiativ som pågår under **obegränsad tid**

Planerad metod för genomförandet³¹

Direkt centraliserad förvaltning som sköts av kommissionen

Indirekt centraliserad förvaltning genom delegering till genomförandeorgan

byråer/organ som inrättats av gemenskaperna³²

nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning

personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

Delad förvaltning med medlemsstaterna

Decentraliserad förvaltning med tredjeländer

Gemensam förvaltning med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Kombination av direkt centraliserad förvaltning (GD Inre marknaden och tjänster) och indirekt centraliserad förvaltning genom delegering till ett organ som inrättats av gemenskaperna (Esma)

³¹ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³² Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

FÖRVALTNING

Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

I artikel 81 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten fastställs att en utvärdering av erfarenheterna av myndighetens arbete ska göras vart tredje år fr.o.m. starten av dess verksamhet. Enligt artikel 35 i förordningen ska en rapport om tillämpningen av denna förordning sammanställas senast den 1 januari 2019.

Administrations- och kontrollsystem

Risker som identifierats:

En konsekvensbedömning har gjorts av förslaget om reformering av systemet för finansiell tillsyn i EU som ska åtfölja förslagen till förordningar om inrättande av Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).

De ytterligare resurser för Esma som skulle bli följden av detta förslag är nödvändiga för att Esma ska kunna utöva sina befogenheter, i synnerhet följande:

- Deltagande i tillsynskollegierna för kritiska referensvärden och upprättande av ett medlingssystem, inklusive bindande medling om viktiga frågor som anges i denna förordning, för att bidra till att uppnå samsyn mellan berörda myndigheter i händelse av oenighet i samband med denna förordning.
- Samordning av utvecklingen av överenskommelser om samarbete med tredjeländer och utbytet mellan behöriga myndigheter av information som har lämnats av tredjeländer.
- Fastställa riktlinjer för att främja konvergens och enhetlighet mellan olika sektorer när det gäller påföljdssystemen i samband med överträdelser av denna förordning
- Upprätthålla en förteckning över administratörer som registrerats i enlighet med denna förordning och företag i tredjeländer som tillhandahåller referensvärden i unionen.
- Ta emot anmälningar av att ett referensvärde används i finansiella instrument eller finansiella avtal inom unionen, föra register och se till att administratörerna har kännedom om denna användning.

Det är inte möjligt att garantera att myndigheten kan fullgöra dessa funktioner på ett tidsmässigt lämpligt och effektivt sätt utan tillräckliga resurser.

Planerade kontrollmetoder

De lednings- och kontrollsystem som föreskrivs i Esmaförordningen ska även omfatta Esmas roll enligt detta förslag.

Den slutliga uppsättningen indikatorer – för en bedömning av resultatet av det arbete som utförts av Esma – kommer att fastställas av kommissionen i samband med att den första begärda utvärderingen genomförs. För den slutliga utvärderingen kommer de kvantitativa indikatorerna att väga lika tungt som det kvalitativa underlag som samlas in under samråden. Utvärderingen ska upprepas vart tredje år.

Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller

Kostnaderna beräknas i avsnitt 3. Nyttan är i huvudsak följande:

- Minskad risk för manipulering, vilket leder till ökad stabilitet på marknaderna och stärker förtroendet för finansmarknaderna.
- Mer tillförlitliga referensvärden, vilket bidrar till ökad rättvisa, frihet från otillbörlig påverkan och effektivitet på finansmarknaderna.
- Se till att de referensvärden som används är väl underbyggda och representativa och därigenom ökat konsument- och investerarskydd.

Detta förslag skulle följaktligen bidra till mer rättvisa marknader och till att konsumenter och investerare skyddas. Det är svårt att kvantifiera denna nytta. Med tanke på hur viktiga väl underbyggda och tillförlitliga referensvärden är globalt för att upprätthålla stabila marknader och återupprätta förtroendet för marknader är nyttan betydande i förhållande till kostnaderna.

Andelen som inte uppfyller kraven beräknas vara begränsad, eftersom de regler som föreslås är tydliga och möjliga att kontrollera, och det föreslås incitament för att se till att de efterlevs.

Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ska tillämpas fullt ut på Esma i syfte att bekämpa bedrägerier, korruption och andra rättsstridiga handlingar.

Myndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid myndigheten.

Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från myndigheten, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Utgiftstyp	Bidrag			
	Antal [beskrivning]	Differentierade anslag	från Eftaländer ³³	från kandidatländer ³⁴	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	12.03.04 Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma)	Differentierade anslag	JA	JA	NEJ	NEJ

Detta lagstiftningsinitiativ kommer att påverka utgifterna på följande sätt:

a) GD Inre marknaden och tjänster för utarbetande av delegerade akter, samt för utvärdering, övervakning av genomförandet och eventuell översyn av initiativet:

1 AD-tjänsteman (heltid) och därmed sammanhängande kostnader, Uppskattade årliga kostnader på 0,142 miljoner euro per år.

b) Esma

i) Personalkostnader: Två tillfälligt anställda för deltagande och medling i tillsynskollegierna för kritiska referensvärden, teknisk rådgivning till kommissionen om genomförandet av denna förordning, samordning av utarbetandet av samarbetsavtal med tredjeländer, utarbetande av riktlinjer för att främja konvergens och sektorsövergripande konsekvens i sanktionssystemen och registrering av anmälningar om användning av referensvärden samt en förteckning över registrerade referensvärdesadministratörer.

Den sammanlagda kostnaden för dessa båda tillfälligt anställda uppgår till 0,326 miljoner euro, varav kommissionen skulle stå för 40 % (0,130 miljoner euro) och medlemsstaterna för 60 % (0,196 miljoner euro).

Esma's personal förutses inte kunna minskas i framtiden (efter 2020), eftersom antalet referensvärden, inbegripet kritiska sådana, förmodligen inte kommer att sjunka utan snarare öka och Esma även fortsättningsvis kommer att behöva delta och medla i tillsynskollegierna för kritiska referensvärden och utföra andra relevanta uppgifter enligt ovan.

ii) Operationella kostnader och infrastrukturkostnader En inledande engångskostnad på 0,25 miljoner euro förutses för Esma, varav kommissionen skulle stå för 40 % (0,1 miljoner euro) och medlemsstaterna för 60 % (0,15 miljoner euro). Denna utgift avser främst de it-system som Esma behöver för att uppfylla följande krav:

³³ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³⁴ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

- Upprätthålla en förteckning över administratörer som registrerats i enlighet med denna förordning och företag i tredjeländer som tillhandahåller referensvärden i unionen.
- Ta emot anmälningar av att ett referensvärde används i finansiella instrument eller finansiella avtal inom unionen, föra register och se till att administratörerna har kännedom om denna användning.

Esma ska dessutom lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning senast den 1 januari 2018. Den totala kostnaden för denna rapport beräknas till 0,3 miljoner euro, varav kommissionen bör stå för 40 % (0,12 miljoner euro) och medlemsstaterna för 60 % (0,18 miljoner euro) under 2017.

Beräknad inverkan på utgifterna

De nya uppgifterna kommer att utföras med de personalresurser som finns tillgängliga inom det årliga budgetförfarandet, med beaktande av de begränsningar i fråga om budgetmedel som gäller för alla EU:s organ samt i linje med budgetplaneringen för organen. De resurser byrån behöver för sina nya uppgifter, och som anges i denna finansieringsöversikt, bör särskilt vara förenliga med den personal- och budgetplanering för Esma som ingår i det nyligen framlagda meddelandet till Europaparlamentet och rådet – Programmering av mänskliga och ekonomiska resurser för de decentraliserade byråerna 2014-2020' (COM(2013)519).

Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen		Nummer 1A	Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning						
GD: MARKT			År 2015 ³⁵	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT
• Driftsanslag									
12.03.04 - Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma)	Åtaganden	1.	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010
	Betalningar	2.	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ³⁶									
Budgetrubrik (nr)	12.03.04	3.		0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för GD MARKT	Åtaganden	=1+1a +3	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010
	Betalningar	=2+2a +3	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010

³⁵ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁶ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	4.	0	0	0	0	0	0	
	Betalningar	5.	0	0	0	0	0	0	
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		6.	0	0	0	0	0	0	
TOTALA anslag i RUBRIK nr 1 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010
	Betalningar	=5+ 6	0,240	0,130	0,250	0,130	0,130	0,130	1,010

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”						
---	----------	---------------------------	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTAL T
GD: MARKT								
• Personalresurser (på GD Inre marknaden och tjänster)		0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	0,792
• Övriga administrativa utgifter		0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,060
GD MARKT TOTALT	Anslag	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,852

TOTALA anslag i RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,852
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTAL T
TOTALA anslag i RUBRIKERNÄ 1 till 5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,382	0,272	0,392	0,272	0,272	0,272	1,862
	Betalningar	0,382	0,272	0,392	0,272	0,272	0,272	1,862

Beräknad inverkan på driftsanslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

En stor del av kommissionens driftsanslag skulle avse ökningen av Esmas finansiering till följd av kraven i denna förordning. Framför allt kommer Esma att behöva ytterligare 2 personer (tillfälligt anställda) till en total kostnad av 0,326 miljoner euro per år, vilket skulle samfinansieras av kommissionen (0,130 miljoner euro) och medlemsstaterna (0,196 miljoner euro). Dessa personer skulle utföra följande verksamheter:

Deltagande och medling i tillsynskollegierna för referensvärden.

Teknisk rådgivning till kommissionen om genomförandet av denna förordning.

Samordning av utarbetandet av samarbetsavtal med tredjeländer

Utarbetande av riktlinjer för att främja konvergens och sektorsövergripande konsekvens i sanktionssystemen.

Förande av register över anmälningar av referensvärdesanvändning och en förteckning över registrerade administratörer av referensvärden.

En inledande operationell engångskostnad på 0,25 miljoner euro förutses dessutom för Esma, varav kommissionen skulle stå för 40 % (0,1 miljoner euro) och medlemsstaterna för 60 % (0,15 miljoner euro). Denna utgift avser främst de it-system som Esma behöver för att uppfylla följande krav:

Upprätthålla en förteckning över administratörer som registrerats i enlighet med denna förordning och företag i tredjeländer som tillhandahåller referensvärden i unionen.

Ta emot anmälningar av att ett referensvärde används i finansiella instrument eller finansiella avtal inom unionen och föra register.

Detta initiativ kräver även att anslagen till Esma ökas under 2017 för att täcka kostnaderna för rapporten om tillämpningen av denna förordning, som ska läggas fram senast den 1 januari 2018. Den totala kostnaden för denna rapport beräknas till 0,3 miljoner euro (vilket ska anslås och överföras till Esma 2017), varav kommissionen bör stå för 40 % (0,12 miljoner euro) och medlemsstaterna för 60 % (0,18 miljoner euro) under 2017.

Beräknad inverkan på anslagen av administrativ karaktär

Sammanfattning

- Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2015 ³⁷	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT
--	--------------------------	------------	------------	------------	------------	------------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,852
Personalresurser	0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	0,132	0,792
Övriga administrativa utgifter	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,060
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,142	0,141	0,142	0,142	0,142	0,142	0,852

TOTALT	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,142	0,852
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehoven ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Antaganden:

- utgående från en tjänsteman i lönegrad 1 AD på heltid för detta initiativ på GD MARKT (genomsnittlig kostnad 132 000 euro per år).
- Genomsnittliga årliga lönekostnader för personal baserat på riktlinjer från GD BUDGET.
- Kostnader för tjänsteresor på 10 000 EUR årligen, beräknat på grundval av förslaget till 2012 års budget för tjänsteresor per person.

³⁷

Beräknat personalbehov

Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

Förslaget/initiativet kräver 1 kommissionstjänsteman i lönegrad AD på kommissionens huvudkontor (GD Inre marknaden och tjänster) enligt förklaringen nedan. Inre marknaden och tjänster motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses. 1 kommissionstjänsteman i lönegrad AD ska finansieras genom omplacering.

Beskrivning av uppgifter som ska utföras: antagande av delegerade akter med närmare bestämmelser, inbegripet delegerade akter med närmare beskrivning av olika referensvärdessektorer som tar hänsyn till marknadsutveckling och teknisk utveckling. Fastställande av vilka gränsöverskridande referensvärden som är av kritisk betydelse och närmare villkor för dessa.

Uppgifterna ska anges i heltidsekvivalenter

	År 2015	År 2016	År 2017	Budgetår 2018	Budgetår 2019	Budgetår 2020
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)						
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	1	1	1	1	1	1
XX 01 01 02 (vid delegationer)						
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)						
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)						
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)³⁸						
XX 01 02 01 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier – totalt)						
XX 01 02 02 (kontraktanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)						
XX 01 04 yy³⁹						
- vid huvudkontoret						
- vid delegationerna						
XX 01 05 02 (kontraktanställda, nationella						

³⁸ CA= kontraktanställda LA = lokala aktörer SNE = utstationerade nationella experter INT= Tillfälligt anställda, JED = "Jeune Expert en Délégation" (unga delegerade experter).

³⁹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)						
10 01 05 02 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)						
Annan budgetrubrik (ange vilken)						
TOTALT	1	1	1	1	1	1

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

X förslaget/initiativet är förenligt med den nya fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

Ej tillämpligt

Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.⁴⁰

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

Ej tillämpligt

Bidrag från tredje part

Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

X Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen	Medlemsstater	Medlemsstater	Medlemsstater	Medlemsstater	Medlemsstater	Medlemsstater	Medlemsstater
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	0,361	0,196	0,376	0,196	0,196	0,196	1,521

Bidragen från tredje part för 2015 avser medlemsstaternas samfinansiering av Esma. De finansierade kostnaderna avser i huvudsak

a) Personalkostnader: Medlemsstaterna ska bidra med 60 % av finansieringen av de 2 tillfälligt anställda som krävs på Esmas huvudkontor för genomförandet av kraven i denna förordning. Detta skulle innebära ett årligt bidrag från medlemsstaterna på 0,196 miljoner euro.

b) Inledande driftskostnader: Medlemsstaterna skulle också behöva bidra med 60 % av det sammanlagda anslaget på 0,25 miljoner euro för inledande driftskostnader för Esma under

⁴⁰ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

2015, dvs. sammanlagt 0,15 miljoner euro. Denna kostnad hänför sig huvudsakligen till de it-system som Esma behöver för att uppfylla kraven enligt denna förordning.

c) Rapportering om genomförandet av direktivet Medlemsstaterna ska även bidra till finansieringen av rapporten om tillämpningen av denna förordning som Esma ska lägga fram senast den 1 januari 2018. Den totala kostnaden för denna rapport beräknas till 0,3 miljoner euro⁴¹, varav medlemsstaterna bör stå för 60 % (0,18 miljoner euro) under 2017.

⁴¹ Dessa kostnader har beräknats på grundval av de genomsnittliga produktionskostnaderna för liknande rapporter från GD MARKT och en korrigering tillämpas för att återspegla effekten av inflationen.

Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

BILAGA till finansieringsöversikten för förslaget till en förordning om referensvärden (benchmarks) om Esmas beräknade kostnader enligt kraven i förslaget

Kostnaderna för de uppgifter som Esma ska utföra har beräknats utifrån tre kostnadskategorier: personalkostnader, infrastrukturkostnader och rörelsekostnader som överensstämmer med indelningen i förslaget till Esmas allmänna budget.

a) Personalkostnader: Behovet av ytterligare personal avspeglar Esmas nya uppgifter till följd av denna förordning. Dessa avser Esmas deltagande och medling i tillsynskollegier för kritiska referensvärden. Dessutom avser de tillhandahållandet av teknisk rådgivning till kommissionen om genomförandet av denna förordning, samordning av samarbetsavtal med tredjeländer, utarbetande av riktlinjer för att främja konvergens och sektorsövergripande konsekvens i sanktionssystemen och registrering av anmälningar om användning av referensvärden samt en förteckning över registrerade referensvärdesadministratörer.

Enligt aktuella uppskattningar från kommissionens egna skattningar och Esma skattningar kommer dessa aktiviteter att kräva 2 tillfälligt anställda. Detta är utöver den personal som för närvarande arbetar med referensvärden vid Esma. Den årliga kostnaden för dessa ytterligare medarbetare inom Esma uppgår till 0,326 miljoner euro, varav kommissionen kommer att stå för 40 % (0,130 miljoner euro) och medlemsstaterna för 60 % (0,196 miljoner euro).

b) Operationella kostnader och infrastrukturkostnader: En inledande operationell engångskostnad på 0,25 miljoner euro förutses dessutom för Esma, varav kommissionen skulle stå för 40 % (0,1 miljoner euro) och medlemsstaterna för 60 % (0,15 miljoner euro). Denna utgift avser främst de it-system som Esma behöver för att uppfylla följande krav:

- Upprätthålla en förteckning över administratörer som registrerats i enlighet med denna förordning och företag i tredjeländer som tillhandahåller referensvärden i unionen.
- Ta emot anmälningar av att ett referensvärde används i finansiella instrument eller finansiella avtal inom unionen, föra register och se till att administratörerna har kännedom om denna användning.

Detta initiativ kräver även att anslagen till Esma ökas med 0,3 miljoner euro 2017 för att täcka kostnaderna för rapporten om tillämpningen av denna förordning, som ska läggas fram senast den 1 januari 2018. Den totala kostnaden för denna rapport beräknas uppgå till 0,3 miljoner euro (vilka ska anslås och betalas ut 2017), varav kommissionen ska stå för 40 % (0,12 miljoner euro) och medlemsstaterna för 60 % (0,18 miljoner euro). Dessa kostnader har beräknats på grundval av de genomsnittliga produktionskostnaderna för liknande rapporter för DG MARKT, och en korrigering tillämpas för att återspegla effekten av inflationen.

Förslaget påverkar INTE Esmas inkomster.

Tabell 1 visar en närmare fördelning av de beräknade personalkostnaderna på olika kategorier.

Övriga antaganden:

- utgående från fördelningen av heltidsekvivalenter i 2012 budgetförslag förväntas de båda extra heltidsekvivalenterna utgöras av 2 tillfälligt anställda till en sammanlagd kostnad av 0,326 miljoner euro per år, som samfinansieras av kommissionen (0,130 miljoner euro) och medlemsstaterna (0,196 miljoner euro) på årsbasis.
- genomsnittliga årliga lönekostnader för olika kategorier av personal grundas på GD Budgets riktlinjer på 132 000 euro per år.
- En viktningskoefficient för lönen för Paris på 1,161.

– Kostnader för tjänsteresor på 10 000 EUR årligen, beräknat på grundval av förslaget till 2012 års budget för tjänsteresor per person.

Rekryteringskostnader (resor, hotell, läkarundersökningar, installationsbidrag och övriga bidrag, flyttersättning etc.) på 12 700 EUR. Uppskattningen baserad på förslaget till 2012 års budget för rekrytering per person.

ESMAS PERSONALKOSTNADER			Euro (miljoner, avrundat till tre decimaler)						
Typ av kostnad	Nummer	Genom- snittl. kostn.	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT
Rubrik 1: Personalutgifter för tillfälligt anställda	2	0,153	0,306	0,306	0,306	0,306	0,306	0,306	1,836
Utgifter i samband med rekrytering			0,025						0,025
Tjänsteresor			0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,120
Totalt rubrik 1, Personalutgifter			0,351	0,326	0,326	0,326	0,326	0,326	1,981
varav EU-bidrag (40 %)			0,140	0,130	0,130	0,130	0,130	0,130	0,790
varav bidrag från medlemsstaterna (60 %)			0,211	0,196	0,196	0,196	0,196	0,196	1,191